

Službeni list

Europske unije

L 159

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 57.

28. svibnja 2014.

Sadržaj

I. Zakonodavni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/60/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s državnog područja države članice i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (preinaka) 1
- ★ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) ⁽¹⁾ 11

ODLUKE

- ★ Odluka Europskog parlamenta i Vijeća br. 573/2014/EU od 15. svibnja 2014. o pojačanoj suradnji između javnih službi za zapošljavanje (JSZ-ova) ⁽¹⁾ 32

II. Nezakonodavni akti

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

- ★ Informacije o stupanju na snagu Sporazuma između Europske zajednice i Republike Turske o sudjelovanju Republike Turske u radu Europskog centra za praćenje droga i ovisnosti o drogama 40

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP

UREDBE

- ★ **Delegirana uredba Komisije (EU) br. 574/2014 od 21. veljače 2014. o izmjeni Priloga III. Uredbi (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o predlošku za sastavljanje izjave o svojstvima građevnih proizvoda** 41
- ★ **Uredba Komisije (EU) br. 575/2014 od 27. svibnja 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 383/2012 o utvrđivanju tehničkih zahtjeva za vozačke dozvole opremljene medijem za pohranu podataka (mikročipom) ⁽¹⁾** 47
- Provedbena uredba Komisije (EU) br. 576/2014 od 27. svibnja 2014. o utvrđivanju paušalnih uvoznih vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća 50

ODLUKE

2014/302/EU:

- ★ **Provedbena odluka Komisije od 27. svibnja 2014. o izmjeni Odluke 2011/166/EU o osnivanju konzorcija SHARE-ERIC** 52

2014/303/EU:

- ★ **Odluka Europske središnje banke od 20. veljače 2014. o zabrani monetarnog financiranja i remuneraciji državnih depozita od strane nacionalnih središnjih banaka (ESB/2014/8)** 54

SMJERNICE

2014/304/EU:

- ★ **Smjernica Europske središnje banke od 20. veljače 2014. o domaćim operacijama upravljanja imovinom i obvezama od strane nacionalnih središnjih banaka (ESB/2014/9)** 56

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP

I.

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/60/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. svibnja 2014.****o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s državnog područja države članice i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (preinaka)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Direktiva Vijeća 93/7/EEZ ⁽²⁾ znatno je izmijenjena direktivama 96/100/EZ ⁽³⁾ i 2001/38/EZ ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća. Budući da su potrebne daljnje izmjene, trebalo bi je preinačiti radi jasnoće.
- (2) Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica u kojem je osigurano slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske Unije (UFEU). U skladu s člankom 36. UFEU-a, odgovarajuće odredbe o slobodnom kretanju robe ne isključuju zabrane ili ograničenja u vezi s uvozom, izvozom ili robom u provozu, opravdane razlozima zaštite nacionalnog blaga umjetničke, povijesne ili arheološke vrijednosti.
- (3) Na temelju i u okviru članka 36. UFEU-a, države članice zadržavaju pravo definirati svoje nacionalno blago i poduzeti potrebne mjere za njegovu zaštitu. Ipak, Unija igra važnu ulogu u poticanju suradnje među državama članicama sa ciljem zaštite kulturne baštine od europskog značaja, kojoj to nacionalno blago pripada.
- (4) Direktivom 93/7/EEZ uvedeni su aranžmani koji državama članicama omogućavaju da osiguraju povrat na svoje državno područje kulturnih predmeta koji su kategorizirani kao nacionalno blago u smislu članka 36. UFEU-a, koji pripadaju zajedničkim kategorijama kulturnih predmeta iz priloga toj Direktivi i izneseni su s njihova državnog područja kršenjem nacionalnih mjera ili Uredbe Vijeća (EZ) br. 116/2009 ⁽⁵⁾. Ta je Direktiva također obuhvaćala kulturne predmete kategorizirane kao nacionalno blago koji čine sastavni dio javnih zbirki ili inventara crkvenih institucija koji nisu pripadali tim zajedničkim kategorijama.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 8. svibnja 2014.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/7/EEZ od 15. ožujka 1993. o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih iz državnog područja države članice (SL L 74, 27.3.1993., str. 74.).

⁽³⁾ Direktiva 96/100/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. veljače 1997. o izmjeni Priloga Direktivi 93/7/EEZ o povratu kulturnih dobara nezakonito iznesenih s područja države članice (SL L 60, 1.3.1997., str. 59.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2001. o izmjeni Direktive Vijeća 93/7/EEZ o povratu kulturnih dobara nezakonito iznesenih s područja države članice (SL L 187, 10.7.2001., str. 43.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 116/2009 od 18. prosinca 2008. o izvozu kulturnih dobara (SL L 39, 10.2.2009., str. 1.).

- (5) Direktivom 93/7/EEZ uspostavljena je administrativna suradnja među državama članicama u vezi s njihovim nacionalnim blagom koja je blisko povezana s njihovom suradnjom s Interpolom i drugim nadležnim tijelima u području ukradenih umjetničkih djela, uključujući posebno evidentiranje izgubljenih, ukradenih ili nezakonito iznesenih kulturnih predmeta koji čine dio njihova nacionalnog blaga i njihovih javnih zbirki.
- (6) Postupak predviđen Direktivom 93/7/EEZ bio je prvi korak u uspostavi suradnje među državama članicama u tom području u kontekstu unutarnjeg tržišta, s ciljem daljnjeg uzajamnog priznavanja mjerodavnih nacionalnih zakona.
- (7) Uredbom (EZ) br. 116/2009, zajedno s Direktivom 93/7/EEZ, uveden je sustav Unije za zaštitu kulturnih predmeta država članica.
- (8) Cilj Direktive 93/7/EEZ bio je osigurati fizički povrat kulturnih predmeta državi članici s čijeg su državnog područja ti predmeti bili nezakonito izneseni neovisno o pravu vlasništva na takvim predmetima. Međutim, primjena te Direktive pokazala je ograničenja aranžmana za osiguravanje povrata takvih kulturnih predmeta. Izvješća o primjeni te Direktive ukazala su na njezinu rijetku primjenu posebno zbog njezina ograničenog područja primjene, uzrokovanog uvjetima koji su navedeni u prilogu toj Direktivi, kratkog razdoblja dopuštenog za pokretanje postupka povrata te troškova povezanih s postupkom povrata.
- (9) Područje primjene ove Direktive trebalo bi proširiti na svaki kulturni predmet koji je država članica, u okviru nacionalnog zakonodavstva ili administrativnih postupaka, kategorizirala ili definirala kao nacionalno blago koje ima umjetničku, povijesnu ili arheološku vrijednost u smislu članka 36. UFEU-a. Ova bi Direktiva stoga trebala obuhvaćati predmete od povijesnog, paleontološkog, etnografskog, numizmatičkog interesa ili znanstvene vrijednosti, bez obzira na to jesu li dio javne ili druge zbirke ili su pojedinačni predmeti, te potječu li iz redovitih ili tajnih iskapanja, pod uvjetom da su kategorizirani ili definirani kao nacionalno blago. Nadalje, kulturni predmeti koji su kategorizirani ili definirani kao nacionalno blago ne bi više morali pripadati kategorijama ili poštovati pragove povezane s njihovom starošću i/ili novčanom vrijednošću kako bi mogli biti predmetom povrata u okviru ove Direktive.
- (10) Raznovrsnost nacionalnih aranžmana za zaštitu nacionalnog blaga priznata je člankom 36. UFEU-a. Kako bi se poticalo uzajamno povjerenje, spremnost na suradnju i međusobno razumijevanje među državama članicama, opseg pojma „nacionalno blago” trebalo bi odrediti u okviru članka 36. UFEU-a. Države članice također bi trebale olakšati povrat kulturnih predmeta državi članici s čijeg su državnog područja ti predmeti bili nezakonito izneseni neovisno o datumu pristupanja te države članice te bi trebale osigurati da povrat takvih predmeta ne prouzroči nerazmjerne troškove. Državama članicama bi trebalo biti moguće povratiti one kulturne predmete koji nisu kategorizirani ili definirani kao nacionalno blago, kao i kulturne predmete koji su nezakonito izneseni prije 1. siječnja 1993., pod uvjetom da poštuju odgovarajuće odredbe UFEU-a.
- (11) Potrebno je pojačati administrativnu suradnju među državama članicama radi djelotvornije i ujednačenije primjene ove Direktive. Od središnjih bi se tijela stoga trebalo zahtijevati da učinkovito međusobno surađuju i razmjenjuju informacije u vezi s nezakonito iznesenim kulturnim predmetima korištenjem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („IMI”) predviđenog Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Kako bi se poboljšala provedba ove Direktive, trebalo bi uspostaviti modul sustava IMI posebno prilagođen za kulturne predmete. Također je poželjno da taj sustav, prema potrebi, koriste i ostala nadležna tijela država članica.
- (12) Kako bi se osigurala zaštita osobnih podataka, administrativna suradnja i razmjena informacija među nadležnim tijelima trebali bi biti usklađeni s pravilima navedenima u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, i, u mjeri u kojoj se koristi IMI, u Uredbi (EU) br. 1024/2012. Definicije korištene u Direktivi 95/46/EZ i Uredbi (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ trebale bi se također primjenjivati za potrebe ove Direktive.
- (13) Rok za provjeru je li kulturni predmet pronađen u drugoj državi članici kulturni predmet u smislu Direktive 93/7/EEZ utvrđen je u praksi kao prekratak. Zato bi ga trebalo produljiti na šest mjeseci. Dulje razdoblje trebalo bi omogućiti državama članicama da poduzmu potrebne mjere za očuvanje kulturnog predmeta i, prema potrebi, spriječe svako djelovanje kojim se izbjegava postupak povrata.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 74.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

- (14) Rok za pokretanje postupka povrata također bi trebalo produljiti na tri godine nakon što država članica s čijeg je državnog područja kulturni predmet nezakonito iznesen sazna za mjesto na kojem se kulturni predmet nalazi i identitet njegova samostalnog posjednika ili nesamostalnog posjednika. Produljenje toga roka trebalo bi olakšati povrat i odvratiti od nezakonitog iznošenja nacionalnog blaga. Radi jasnoće trebalo bi propisati da rok za pokretanje postupka počinje teći na dan kada središnje tijelo države članice s čijeg je državnog područja kulturni predmet nezakonito iznesen sazna za te informacije.
- (15) Direktivom 93/7/EEZ predviđeno je da se postupci povrata ne smiju pokrenuti više od 30 godina nakon što je predmet nezakonito iznesen s državnog područja države članice. Međutim, kada se radi o predmetima koji su dio javnih zbirki i predmetima koji su dio inventara crkvenih institucija u državama članicama u kojima podliježu posebnim aranžmanima za zaštitu u okviru nacionalnog prava, u određenim okolnostima rok za pokretanje postupka povrata je dulji. Budući da države članice prema nacionalnom pravu mogu, zajedno s vjerskim institucijama koje nemaju crkvenu strukturu, uspostaviti posebne aranžmane za zaštitu, ova bi se Direktiva trebala odnositi i na te druge vjerske institucije.
- (16) U svojim zaključcima o sprečavanju i suzbijanju kriminala protiv kulturnih dobara usvojenima 13. i 14. prosinca 2011. Vijeće je prepoznalo potrebu poduzimanja mjera radi povećanja djelotvornosti sprečavanja i suzbijanja kriminala u vezi s kulturnim predmetima. Preporučilo je da Komisija podrži države članice pri djelotvornoj zaštiti kulturnih predmeta s ciljem sprečavanja i suzbijanja nedopuštene trgovine i promicanja dopunskih mjera prema potrebi. Nadalje, Vijeće je preporučilo državama članicama da razmotre ratifikaciju Konvencije UNESCO-a o mjerama zabrane i sprečavanja nezakonitog uvoza, izvoza i prijenosa vlasništva na kulturnim dobrima potpisane u Parizu 17. studenoga 1970. i UNIDROIT-ove Konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima potpisane u Rimu 24. lipnja 1995.
- (17) Poželjno je osigurati da svi sudionici na tržištu postupaju s dužnom pažnjom u transakcijama koje uključuju kulturne predmete. Posljedice stjecanja kulturnog predmeta nezakonitog podrijetla bit će uistinu odvraćajuće jedino ako isplata odštete bude povezana s obvezom samostalnog posjednika da dokaže kako je postupao s dužnom pažnjom. Stoga, kako bi se ostvarili Unijini ciljevi sprečavanja i borbe protiv nezakonitog trgovanja kulturnim predmetima, ovom bi Direktivom trebalo propisati da samostalni posjednik, kako bi ishodio odštetu, mora dokazati da je postupao s dužnom pažnjom pri stjecanju predmeta.
- (18) Također bi bilo korisno da svaka osoba, a posebno ona koja sudjeluje na tržištu, ima lak pristup javnim informacijama o kulturnim predmetima koje su države članice kategorizirale ili definirale kao nacionalno blago. Države članice trebale bi pokušati olakšati pristup tim javnim informacijama.
- (19) Kako bi se olakšalo ujednačeno tumačenje pojma dužne pažnje, ovom bi Direktivom trebalo odrediti kriterije koji nisu sveobuhvatni i koje treba uzeti u obzir kako bi se utvrdilo je li samostalni posjednik postupao s dužnom pažnjom prilikom stjecanja kulturnog predmeta.
- (20) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno omogućavanje povrata kulturnih predmeta kategoriziranih ili definiranih kao nacionalno blago koji su nezakonito izneseni s državnog područja država članica, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njegova opsega i učinaka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (21) Budući da su brisanjem priloga Direktivi 93/7/EEZ zadaće odbora osnovanog Uredbom (EZ) br. 116/2009 postale bespredmetne, upućivanja na taj odbor trebalo bi u skladu s time izbrisati. Međutim, kako bi se održala platforma za razmjenu iskustava i dobre prakse o provedbi ove Direktive među državama članicama, Komisija bi trebala uspostaviti stručnu skupinu, sastavljenu od stručnjaka iz središnjih tijela država članica odgovornih za provedbu ove Direktive, koja bi trebala biti uključena, između ostalog, u proces prilagodbe modula sustava IMI za kulturne predmete.
- (22) Budući da prilog Uredbi (EU) br. 1024/2012 sadrži popis odredaba o administrativnoj suradnji u aktima Unije koji se provode pomoću IMI-ja, taj bi prilog trebalo izmijeniti kako bi uključio ovu Direktivu.
- (23) Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno pravo trebala bi se ograničiti na one odredbe koje predstavljaju značajnu izmjenu u usporedbi s prethodnim direktivama. Obveza prenošenja odredaba koje su nepromijenjene proizlazi iz prethodnih direktiva.
- (24) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje obveze država članica s obzirom na rokove za prenošenje u nacionalno pravo direktiva određenih u Prilogu I. dijelu B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ova se Direktiva primjenjuje na povrat kulturnih predmeta koje je država članica kategorizirala ili definirala kao nacionalno blago, kako je navedeno u članku 2. točki 1., a koji su nezakonito izneseni s državnog područja te države članice.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „kulturni predmet” znači predmet koji je kategoriziran ili definiran od strane države članice, prije ili nakon njegova nezakonitog iznošenja s državnog područja te države članice, kao dio „nacionalnog blaga koje ima umjetničku, povijesnu ili arheološku vrijednost” prema nacionalnom zakonodavstvu ili u okviru administrativnih postupaka, a u smislu članka 36. TFEU-a;
2. „nezakonito izneseno s državnog područja države članice” znači:
 - (a) izneseno s državnog područja države članice kršenjem njezinih propisa o zaštiti nacionalnog blaga ili kršenjem Uredbe (EZ) br. 116/2009; ili
 - (b) nije vraćeno po isteku roka zakonitog privremenog iznošenja ili bilo koje kršenje nekog drugog uvjeta kojim se uređuje takvo privremeno iznošenje;
3. „država članica koja je zatražila povrat” znači država članica s čijeg je državnog područja kulturni predmet nezakonito iznesen;
4. „država članica od koje se traži povrat” znači država članica na čijem se državnom području nalazi kulturni predmet nezakonito iznesen s državnog područja druge države članice;
5. „povrat” znači fizički povrat kulturnog predmeta na državno područje države članice koja je zatražila povrat;
6. „samostalni posjednik” znači osoba koja za vlastiti račun izvršava faktičnu vlast na kulturnom predmetu;
7. „nesamostalni posjednik” znači osoba koja za treću osobu izvršava faktičnu vlast na kulturnom predmetu;
8. „javne zbirke” znači zbirke koje su u skladu sa zakonodavstvom države članice definirane kao javne i koje su u vlasništvu te države članice, lokalnog ili područnog tijela u toj državi članici ili institucije koja se nalazi na državnom području te države članice, pod uvjetom da je takva institucija u vlasništvu države članice ili lokalnog ili područnog tijela ili je u znatnoj mjeri od njih financirana.

Članak 3.

Kulturni predmeti koji su bili nezakonito izneseni s državnog područja države članice vraćaju se u skladu s postupkom i pod uvjetima predviđenima ovom Direktivom.

Članak 4.

Svaka država članica imenuje jedno ili više središnjih tijela za provedbu zadaća predviđenih ovom Direktivom.

Države članice obavješćuju Komisiju o svim središnjim tijelima koja imenuju na temelju ovog članka.

Komisija objavljuje popis tih središnjih tijela i sve promjene u vezi s njima u seriji C *Službenog lista Europske unije*.

Članak 5.

Središnja tijela država članica surađuju i promiču savjetovanje između nadležnih nacionalnih tijela država članica. Potonja tijela posebno:

1. na zahtjev države članice koja je zatražila povrat traže određeni kulturni predmet koji je nezakonito iznesen s njezina državnog područja te identificiraju samostalnog posjednika i/ili nesamostalnog posjednika. Zahtjev mora sadržavati sve informacije potrebne za olakšavanje potrage, posebno upućivanje na stvarno ili pretpostavljeno mjesto na kojem se predmet nalazi;
2. obavješćuju zainteresirane države članice o pronalasku kulturnog predmeta na njihovu državnom području ako postoje osnove sumnje da je on nezakonito iznesen s državnog područja druge države članice;

3. omogućuju nadležnim tijelima države članice koja je zatražila povrat da provjere je li predmet u pitanju kulturni predmet, pod uvjetom da se provjera obavi u roku od šest mjeseci od obavijesti predviđene točkom 2. Ako se provjera ne obavi u propisanom roku, prestaju se primjenjivati točke 4. i 5.;
4. u suradnji sa zainteresiranom državom članicom poduzimaju sve potrebne mjere za fizičko očuvanje kulturnog predmeta;
5. potrebnim privremenim mjerama sprečavaju svaku radnju kojom se izbjegava postupak povrata;
6. pri povratu postupaju kao posrednici između samostalnih posjednika i/ili nesamostalnih posjednika i države članice koja je zatražila povrat. S tim ciljem nadležna tijela države članice od koje se traži povrat mogu, ne dovodeći u pitanje članak 6., u prvom redu olakšati provedbu arbitražnog postupka u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice od koje se traži povrat i uz uvjet da država članica koja je zatražila povrat i samostalni posjednik ili nesamostalni posjednik daju svoje formalno odobrenje.

Kako bi surađivala i međusobno se savetovala, središnja tijela država članica služe se modulom Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („IMI”) uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1024/2012 posebno prilagođenim za kulturne predmete. Također se mogu služiti IMI-jem kako bi širila relevantne informacije o slučaju u vezi s kulturnim predmetima koji su ukradeni ili nezakonito izneseni s njihova državnog područja. Države članice odlučuju o korištenju IMI-ja od strane drugih nadležnih tijela za potrebe ove Direktive.

Članak 6.

Država članica koja je zatražila povrat može pred nadležnim sudom u državi članici od koje se traži povrat pokrenuti postupak protiv samostalnog posjednika ili, ako to nije moguće, protiv nesamostalnog posjednika, s ciljem osiguravanja povrata kulturnog predmeta koji je bio nezakonito iznesen s njezina državnog područja.

Postupak se može pokrenuti samo ako su aktu kojim se pokreće postupak priloženi:

- (a) dokument s opisom predmeta na koji se zahtjev odnosi i u kojem je navedeno da je riječ o kulturnom predmetu;
- (b) izjava nadležnih tijela države članice koja je zatražila povrat da je kulturni predmet nezakonito iznesen s njezina državnog područja.

Članak 7.

Nadležno središnje tijelo države članice koja je zatražila povrat odmah obavješćuje nadležno središnje tijelo države članice od koje se traži povrat da je pokrenut postupak s ciljem osiguravanja povrata predmeta o kojem je riječ.

Nadležno središnje tijelo države članice od koje se traži povrat odmah obavješćuje središnja tijela drugih država članica.

Razmjena informacija provodi se putem IMI-ja u skladu s važećim zakonskim odredbama o zaštiti osobnih podataka i privatnosti, ne dovodeći u pitanje mogućnost da se nadležna središnja tijela uz IMI posluže i drugim sredstvima komunikacije.

Članak 8.

1. Države članice u svom zakonodavstvu propisuju da postupak povrata u okviru ove Direktive nije dopušteno pokrenuti nakon proteka razdoblja od tri godine od saznanja nadležnog središnjeg tijela države članice koja je zatražila povrat za mjesto na kojem se kulturni predmet nalazi i za identitet njegova samostalnog posjednika ili nesamostalnog posjednika.

Pokretanje takvih postupaka ni u kojem slučaju nije dopušteno više od 30 godina nakon što je predmet nezakonito iznesen s državnog područja države članice koja je zatražila povrat.

Međutim, u slučaju predmeta koji su dio javnih zbirki definiranih u članku 2. točki 8. i predmeta koji su dio inventara crkvenih ili drugih vjerskih institucija u državama članicama u kojima oni podliježu posebnim aranžmanima za zaštitu u okviru nacionalnog prava, rok za postupak povrata je 75 godina, osim u državama članicama u kojima postupak ne podliježe zastari ili u slučaju bilateralnih sporazuma između država članica kojima se predviđa rok koji premašuje 75 godina.

2. Postupak povrata nije dopušten ako u trenutku kada bi postupak trebao biti pokrenut iznošenje kulturnog predmeta s državnog područja države članice koja je zatražila povrat više nije nezakonito.

Članak 9.

Osim ako je drukčije predviđeno člancima 8. i 14., nadležni sud nalaže povrat dotičnoga kulturnog predmeta ako utvrdi da se radi o kulturnom predmetu u smislu članka 2. točke 1. i da je nezakonito iznesen s državnog područja.

Članak 10.

Ako je naložen povrat predmeta, nadležni sud u državi članici od koje se traži povrat dodjeljuje samostalnom posjedniku pravičnu odštetu sukladno okolnostima slučaja, pod uvjetom da samostalni posjednik dokaže da je pri stjecanju predmeta postupao s dužnom pažnjom.

Pri procjeni je li samostalni posjednik postupao s dužnom pažnjom u obzir se uzimaju sve okolnosti stjecanja, a posebno dokumentacija o porijeklu predmeta, dozvole za iznošenje koje su potrebne prema pravu države članice koja je zatražila povrat, svojstva stranaka, plaćena cijena, pitanje je li samostalni posjednik izvršio uvid u bilo koji dostupan registar ukradenih kulturnih predmeta i bilo koje relevantne informacije koje je objektivno mogao pribaviti ili poduzeo bilo koji drugi korak koji bi u tim okolnostima poduzela razumna osoba.

U slučaju stjecanja darovanjem ili nasljeđivanjem, samostalni posjednik ne smije biti u povoljnijem položaju od osobe od koje je stekao predmet na taj način.

Država članica koja je zatražila povrat plaća tu odštetu pri povratu predmeta.

Članak 11.

Troškove nastale provedbom odluke o povratu kulturnog predmeta snosi država članica koja je zatražila povrat. Isto vrijedi za troškove mjera iz članka 5. točke 4.

Članak 12.

Plaćanje pravične odštete iz članka 10. i troškova iz članka 11. ne dovodi u pitanje pravo države članice koja je zatražila povrat da poduzme korake radi naplate tih iznosa od osoba koje su odgovorne za nezakonito iznošenje kulturnog predmeta s njezina državnog područja.

Članak 13.

Pitanje vlasništva na kulturnom predmetu nakon povrata uređeno je pravom države članice koja je zatražila povrat.

Članak 14.

Ova se Direktiva primjenjuje samo na kulturne predmete nezakonito iznesene s državnog područja države članice na dan 1. siječnja 1993. ili nakon tog dana.

Članak 15.

1. Svaka država članica može primijeniti aranžmane predviđene ovom Direktivom na povrat kulturnih predmeta koji nisu predmeti definirani u članku 2. točki 1.
2. Svaka država članica može primijeniti aranžmane predviđene ovom Direktivom na zahtjeve za povrat kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s državnog područja drugih država članica prije 1. siječnja 1993.

Članak 16.

Ova Direktiva ne dovodi u pitanje niti jedan građanski ili kazneni postupak koji prema nacionalnom zakonodavstvu država članica može pokrenuti država članica koja je zatražila povrat i/ili vlasnik ukradenog kulturnog predmeta.

Članak 17.

1. Države članice Komisiji podnose izvješće o primjeni ove Direktive do 18. prosinca 2015. i nakon toga svakih pet godina.
2. Komisija svakih pet godina podnosi izvješće o preispitivanju primjene i djelotvornosti ove Direktive Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. Izvješću se, ako je to potrebno, prilažu odgovarajući prijedlozi.

Članak 18.

Prilogu Uredbi (EU) br. 1024/2012 dodaje se sljedeća točka:

- „8. Direktiva 2014/60/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s područja države članice i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (*): članci 5. i 7.

(*) SL L 159, 28.5.2014., str. 1.”.

Članak 19.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 2. točkom 1., člankom 5. prvim stavkom točkom 3., člankom 5. drugim stavkom, člankom 7. trećim stavkom, člankom 8. stavkom 1., člankom 10. prvim i drugim stavkom i člankom 17. stavkom 1. ove Direktive do 18. prosinca 2015.

One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave na nju upućuje. Te mjere uključuju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenju izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Načine tog upućivanja i oblik te izjave određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 20.

Direktiva 93/7/EEZ, kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu I. dijelu A, stavlja se izvan snage s učinkom od 19. prosinca 2015., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje u nacionalno pravo direktiva navedenih u Prilogu I. dijelu B.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 21.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 2. točke od 2. do 8., članak 3., članak 4., članak 5. prvi stavak točke 1. i 2. te točke od 4. do 6., članak 6., članak 7. prvi i drugi stavak, članak 8. stavak 2., članak 9., članak 10. treći i četvrti stavak i članci od 11. do 16. primjenjuju se od 19. prosinca 2015.

Članak 22.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG I.

DIO A

**Direktiva stavljena izvan snage s popisom njezinih naknadnih izmjena
(iz članka 20.)**

Direktiva Vijeća 93/7/EEZ	(SL L 74, 27.3.1993., str. 74.)
Direktiva 96/100/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	(SL L 60, 1.3.1997., str. 59.)
Direktiva 2001/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	(SL L 187, 10.7.2001., str. 43.)

DIO B

**Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo
(iz članka 20.)**

Direktiva	Rok za prenošenje
93/7/EEZ	15.12.1993. (15.3.1994. za Belgiju, Njemačku i Nizozemsku)
96/100/EZ	1.9.1997.
2001/38/EZ	31.12.2001.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Direktiva 93/7/EEZ	Ova Direktiva
—	članak 1.
članak 1. točka 1. prva alineja	članak 2. točka 1.
članak 1. točka 1. druga alineja, uvodni dio	—
članak 1. točka 1. druga alineja prva podalineja prva rečenica	—
članak 1. točka 1. druga alineja prva podalineja druga rečenica	članak 2. točka 8.
članak 1. točka 1. druga alineja druga podalineja	—
članak 1. točka 2. prva alineja	članak 2. stavak 2. točka (a)
članak 1. točka 2. druga alineja	članak 2. stavak 2. točka (b)
članak 1. točke od 3. do 7.	članak 2. stavci od 3. do 7.
članci 2. i 3.	članci 3. i 4.
članak 4., uvodni dio	članak 5., uvodni dio prvog stavka
članak 4., točke 1. i 2.	članak 5., prvi stavak, točke 1. i 2.
članak 4. točka 3.	članak 5. prvi stavak, točka 3.
članak 4., točke od 4. do 6.	članak 5. prvi stavak, točke od 4. do 6.
—	članak 5. drugi stavak
članak 5. prvi stavak	članak 6. prvi stavak
članak 5. drugi stavak prva alineja	članak 6. drugi stavak točka (a)
članak 5. drugi stavak druga alineja	članak 6. drugi stavak točka (b)
članak 6. prvi stavak	članak 7. prvi stavak
članak 6. drugi stavak	članak 7. drugi stavak
—	članak 7. treći stavak
članak 7. stavci 1. i 2.	članak 8. stavci 1. i 2.
članak 8.	članak 9.
članak 9. prvi stavak	članak 10. prvi stavak
članak 9. drugi stavak	—
—	članak 10. drugi stavak
članak 9. treći i četvrti stavak	članak 10. treći i četvrti stavak
članci od 10. do 15.	članci od 11. do 16.
članak 16. stavci 1. i 2.	članak 17. stavci 1. i 2.
članak 16. stavak 3.	—
članak 16. stavak 4.	—
članak 17.	—
—	Članak 18.
članak 18.	Članak 19.
—	Članak 20.
—	Članak 21.

Direktiva 93/7/EEZ	Ova Direktiva
članak 19.	Članak 22.
Prilog	—
—	Prilog I.
—	Prilog II.

DIREKTIVA 2014/67/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. svibnja 2014.****o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1. i članak 62.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Slobodno kretanje radnika, sloboda poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga temeljna su načela unutarnjeg tržišta u Uniji ugrađena u Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Unija dalje razvija provedbu tih načela s ciljem osiguravanja jednakih uvjeta poslovanja i poštovanja prava radnika.
- (2) Sloboda pružanja usluga uključuje pravo poduzeća da pružaju usluge u drugoj državi članici, u koju mogu privremeno uputiti svoje radnike kako bi ondje pružali te usluge. Za potrebe upućivanja radnika potrebno je razlikovati tu slobodu od slobodnog kretanja radnika, koje daje svakom građaninu pravo da se slobodno preseli u drugu državu članicu kako bi ondje radio i boravio u tu svrhu, te ih štiti od diskriminacije u pogledu zapošljavanja, primitaka od rada i ostalih uvjeta rada i zapošljavanja u odnosu na državljane te države članice.
- (3) S obzirom na radnike koji su privremeno upućeni na obavljanje posla kako bi pružali usluge u državi članici koja nije ona u kojoj uobičajeno obavljaju svoj rad, Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ utvrđuje se skup jasno određenih temeljnih uvjeta zaposlenja koje pružatelj usluga mora zadovoljiti u državi članici u koju je radnik upućen da bi se osigurao minimum zaštite dotičnih upućenih radnika.
- (4) Sve mjere koje se uvode ovom Direktivom trebale bi biti opravdane i proporcionalne kako se ne bi stvorila administrativna opterećenja ili ograničio potencijal poduzeća, a posebno malih i srednjih poduzeća (MSP-ovi), za stvaranje novih radnih mjesta, istodobno štiteći upućene radnike.
- (5) Kako bi se osigurala usklađenost s Direktivom 96/71/EZ bez nepotrebnog administrativnog opterećivanja pružatelja usluga, bitno je da se činjenične elemente navedene u odredbama o utvrđivanju istinskog upućivanja i o sprečavanju zlorabe i zaobilaženja u ovoj Direktivi smatra indikativnima i neispravnima. Posebno ne bi trebalo zahtijevati da svaki pojedini element bude zadovoljen u svakom slučaju upućivanja.

⁽¹⁾ SL C 351, 15.11.2012., str. 61.⁽²⁾ SL C 17, 19.1.2013., str. 67.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 13. svibnja 2014.⁽⁴⁾ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.).

- (6) Bez obzira na činjenicu što bi procjena indikativnih činjeničnih elemenata trebala biti prilagođena svakom posebnom slučaju i trebala uzimati u obzir posebnosti situacije, situacije koje imaju iste činjenične elemente ne bi trebale voditi do drukčijeg pravnog vrednovanja ili procjene od strane nadležnih tijela u različitim državama članicama.
- (7) Kako bi se spriječilo, izbjeglo i suzbilo zlouporabu i zaobilaženje važećih pravila od strane poduzeća koja nepropisno ili prijevarom stječu koristi od slobode pružanja usluga ugrađene u UFEU i/ili od primjene Direktive 96/71/EZ, trebalo bi unaprijediti provedbu i praćenje pojma upućivanja te na razini Unije uvesti više jedinstvenih elemenata koji olakšavaju zajedničko tumačenje.
- (8) Stoga nadležno tijelo države članice domaćina u koju se obavlja upućivanje, prema potrebi, u bliskoj suradnji s državom članicom poslovnog nastana, treba ispitati sastavne činjenične elemente koji karakteriziraju privremenu narav svojstvenu pojmu upućivanja i uvjet da poslodavac zaista ima poslovni nastan u državi članici iz koje se obavlja upućivanje.
- (9) Prilikom razmatranja veličine ostvarenog prihoda poduzeća u državi članici poslovnog nastana u svrhu utvrđivanja obavlja li to poduzeće zaista značajne aktivnosti, osim isključivo aktivnosti unutarnjeg upravljanja i/ili administrativnih aktivnosti, nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir razlike između kupovnih moći valuta.
- (10) Elementi utvrđeni u ovoj Direktivi u vezi s provedbom i praćenjem upućivanja mogu također pomoći nadležnim tijelima u identificiranju radnika koji su lažno prijavljeni kao samozaposleni. Prema Direktivi 96/71/EZ, važeća definicija radnika je ona definicija koja se primjenjuje u pravu države članice na čije je državno područje radnik upućen. Dodatno pojašnjenje i poboljšano praćenje upućivanja od strane relevantnih nadležnih tijela poboljšalo bi pravnu sigurnost i pružilo koristan alat koji bi pridonosio učinkovitoj borbi s lažnom samozaposlenosti i osigurao da upućeni radnici nisu lažno prijavljeni kao samozaposleni, time pomažući u sprečavanju, izbjegavanju i borbi sa zaobilaženjem važećih pravila.
- (11) Kada ne postoji istinska situacija upućivanja i dolazi do sukoba zakona, dužnu pažnju trebalo bi posvetiti odredbama Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ („Rim I”) ili Rimske konvencije ⁽²⁾ koje su usmjerene na osiguravanje da zaposlenicima nije uskraćena zaštita koja im je dodijeljena odredbama iz kojih se ne može izuzeti ugovorom ili koja se ne mogu izuzeti samo ako to ide u njihovu korist. Države članice trebale bi osigurati da su na snazi odredbe kako bi se primjereno zaštitilo radnike koji nisu istinski upućeni.
- (12) Nedostatak certifikata u pogledu primjenjivog zakonodavstva o socijalnom osiguranju iz Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ može biti naznaka da se situaciju ne bi trebalo karakterizirati kao privremeno upućivanje u državu članicu koja nije ona u kojoj se smatra da radnik uobičajeno radi u okviru pružanja usluga.
- (13) Kao što je slučaj s Direktivom 96/71/EZ, ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje primjenu Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
- (14) Poštovanje raznolikosti nacionalnih sustava industrijskih odnosa, kao i autonomija socijalnih partnera, jasno su prepoznati u UFEU-u.
- (15) U mnogim državama članicama socijalni partneri imaju važnu ulogu u kontekstu upućivanja radnika radi pružanja usluga jer oni mogu, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, odrediti različite razine, naizmjenično ili istodobno, važećih minimalnih plaća. Socijalni partneri trebali bi komunicirati i izvještavati o tim iznosima.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.).

⁽²⁾ Rimska konvencija od 19. lipnja 1980. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze, (80/934/EEZ) (SL L 266, 9.10.1980., str. 1.).

⁽³⁾ Uredbom (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, 30.4.2004., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 284, 30.10.2009., str. 1.).

- (16) Odgovarajuća i učinkovita primjena i provedba ključni su elementi u zaštiti prava upućenih radnika i u osiguravanju jednakih uvjeta za pružatelje usluga, dok loša provedba potkopava učinkovitost pravila Unije koja vrijede u tom području. Stoga je nužna bliska suradnja između Komisije i država članica, te prema potrebi, regionalnih i lokalnih tijela, pri čemu ne treba zanemariti ni važnu ulogu inspektorata rada i socijalnih partnera u tom pogledu. Uzajamno povjerenje, duh suradnje, stalni dijalog i uzajamno razumijevanje ključni su u tom pogledu.
- (17) Učinkoviti postupci praćenja u državama članicama ključni su za provedbu Direktive 96/71/EZ i ove Direktive zbog čega bi ih trebalo uvesti u cijeloj Uniji.
- (18) Poteškoće u pristupanju informacijama o uvjetima zaposlenja vrlo su često razlog zašto pružatelji usluga ne primjenjuju postojeća pravila. Države članice bi stoga trebale osigurati da takve informacije budu opće dostupne, besplatne i da se omogući učinkovit pristup informacijama, ne samo pružateljima usluga iz drugih država članica, nego i dotičnim upućenim radnicima.
- (19) Ako su uvjeti zaposlenja utvrđeni u kolektivnim ugovorima koji su proglašeni univerzalno primjenjivima, države članice bi trebale osigurati da ti kolektivni ugovori budu opće dostupni na pristupačan i transparentan način, istodobno poštujući autonomiju socijalnih partnera.
- (20) Kako bi se poboljšala dostupnost informacija, trebalo bi stvoriti jedan izvor informacija u državama članicama. Svaka država članica trebala bi osigurati postojanje jedinstvene službene nacionalne internetske stranice, u skladu sa standardima internetske pristupačnosti, i drugih odgovarajućih sredstava komunikacije. Jedinstvena službena nacionalna internetska stranica trebala bi minimalno biti u obliku internetskog portala i trebala bi služiti kao ulaz ili glavna pristupna točka i trebala bi na jasan i precizan način pružiti poveznice na relevantne izvore informacija te kratke informacije o sadržaju internetske stranice i navedenim poveznicama. Takve internetske stranice trebale bi osobito obuhvaćati svaku internetsku stranicu pokrenutu u skladu sa zakonodavstvom Unije s ciljem promicanja poduzetništva i/ili razvoja prekograničnog pružanja usluga. Države članice domaćini trebale bi pružiti informacije o rokovima utvrđenima u njihovu nacionalnom pravu u kojima pružatelji usluga moraju čuvati dokumente nakon razdoblja upućivanja.
- (21) Upućeni radnici trebali bi imati pravo dobiti od države članice domaćina opće informacije o nacionalnom pravu i/ili praksi koja se na njih primjenjuje.
- (22) Administrativna suradnja i uzajamna pomoć između država članica trebala bi se odvijati u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka utvrđenima u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, te u skladu s nacionalnim pravilima o zaštiti podataka kojima se provodi zakonodavstvo Unije. S obzirom na administrativnu suradnju putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), takva bi suradnja također trebala biti u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (23) Kako bi se osigurala ispravna primjena i pratilo pridržavanje temeljnih pravila o uvjetima zaposlenja koja treba poštovati u pogledu upućenih radnika, države članice trebale bi primjenjivati samo određene administrativne zahtjeve i mjere kontrole na poduzeća koja upućuju radnike u okviru pružanja usluga. U skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije, takvi zahtjevi i mjere mogu biti opravdani prevladavajućim razlozima javnog interesa, koji uključuju učinkovitu zaštitu prava radnika, pod uvjetom da su primjerni za osiguravanje ostvarenja cilja koji se pokušava ostvariti i da ne prelaze ono što je potrebno za njegovo ostvarenje. Takvi administrativni zahtjevi i mjere mogu se uvesti samo pod uvjetom da nadležna tijela ne mogu učinkovito obavljati svoju nadzornu zadaću bez traženih informacija i/ili ako manje restriktivne mjere ne bi osigurale ostvarenje ciljeva nacionalnih mjera kontrole koje se smatraju potrebnima.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI“) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.).

- (24) Pružatelj usluga trebao bi osigurati da za vrijeme trajanja upućivanja nadležna tijela mogu provjeriti identitet upućenih radnika uključenih u prijavu koju pružatelj usluga podnosi u svrhu omogućavanja činjenične kontrole na mjestu rada.
- (25) Pružatelj usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici trebao bi obavijestiti nadležna tijela u državi članici domaćinu bez nepotrebnog odlaganja o svim važnim promjenama informacija sadržanih u prijavi koju pružatelj usluga podnosi u svrhu omogućavanja činjenične kontrole na mjestu rada.
- (26) Obveza obavješćivanja Komisije o administrativnim zahtjevima i mjerama kontrole ne bi trebala predstavljati *ex ante* postupak izdavanja odobrenja.
- (27) Kako bi se osigurala bolja i ujednačenija primjena Direktive 96/71/EZ, kao i njezina provedba u praksi, i kako bi se, koliko je moguće, umanjile razlike u provedbi i primjeni širom Unije, države članice trebale bi osigurati da se na njihovu državnom području provode učinkovite i odgovarajuće inspekcije, time pridonoseći, između ostalog, borbi protiv neprijavljenog rada u kontekstu upućivanja, također uzimajući u obzir druge pravne inicijative kako bi se na bolji način riješilo ovo pitanje.
- (28) Države članice trebale bi, kada je to primjenjivo i u skladu s njihovim nacionalnim pravom i/ili praksom, poduzeću nad kojim je provedena inspekcija nakon inspekcije ili kontrole dati dokument koji uključuje sve relevantne informacije.
- (29) Države članice trebale bi osigurati dostupnost dostatnog osoblja s vještinama i kvalifikacijama potrebnima za učinkovitu provedbu inspekcija i da bi se omogućilo da se na zahtjeve za informacijama države članice domaćina ili države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno ovom Direktivom, odgovori bez nepotrebnog odlaganja.
- (30) Inspektorati rada, socijalni partneri i druga tijela za praćenje od ključne su važnosti u tom pogledu i trebali bi i dalje imati ključnu ulogu.
- (31) Kako bi se na fleksibilan način nosili s raznolikošću tržišta rada i sustavima industrijskih odnosa, određene uvjete zaposlenja upućenih radnika mogu iznimno pratiti subjekti socijalnog dijaloga i/ili drugi dionici ili tijela, pod uvjetom da jamče dotičnim osobama jednak stupanj zaštite i da provode praćenje na nediskriminirajući i objektivni način.
- (32) Inspekcijska tijela država članica i druga relevantna tijela za praćenje i provedbu propisa trebala bi se koristiti suradnjom i razmjenom informacija predviđenom mjerodavnim pravom kako bi provjerili poštuju li se pravila primjenjiva na upućene radnike.
- (33) Države članice posebno se potiče da uvedu integriraniji pristup inspekcijama rada. Isto tako trebalo bi preispitati potrebu za izradom zajedničkih standarda kako bi se utvrdile usporedive metode, prakse i minimalni standardi na razini Unije. Međutim, razvoj zajedničkih standarda ne bi trebao spriječiti države članice u njihovim naporima da se učinkovito bore protiv neprijavljenog rada.
- (34) Kako bi se olakšala provedba Direktive 96/71/EZ i osigurala njezina učinkovitija primjena, trebali bi postojati učinkoviti mehanizmi ulaganja prigovora putem kojih upućeni radnici mogu podnositi pritužbe ili pokrenuti sudske postupke, bilo izravno ili, s njihovim odobrenjem, putem odgovarajućih imenovanih trećih strana, kao što su sindikati ili druga udruženja kao i zajedničke institucije socijalnih partnera. To ne bi smjelo dovesti u pitanje nacionalna pravila o postupku zastupanja i obrane pred sudovima i nadležnosti i druga prava sindikata i drugih predstavnika zaposlenika prema nacionalnom pravu i/ili praksi
- (35) Kako bi se osiguralo da upućeni radnik primi točnu plaću i pod uvjetom da se dodaci specifični za upućivanje mogu smatrati dijelom minimalne plaće, takvi bi se dodaci trebali odbiti od plaće samo ako nacionalno pravo, kolektivni ugovori i/ili praksa države članice domaćina to predviđaju.

- (36) Poštovanje važećih pravila u području upućivanja u praksi i učinkovita zaštita prava radnika u tom pogledu od osobite su važnosti u lancima podizvoditelja i trebalo bi ga osigurati pomoću primjerenih mjera u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom te poštujući pravo Unije. Takve mjere mogu uključivati uvođenje na dobrovoljnoj osnovi, nakon savjetovanja s relevantnim socijalnim partnerima, mehanizma izravne odgovornosti u podizvođenju, uz ili umjesto odgovornosti poslodavca, u odnosu na bilo kakve nepodmirene neto primitke od rada koji odgovaraju minimalnoj plaći i/ili doprinose koje treba uplatiti u zajedničke fondove ili institucije socijalnih partnera koje uređuje zakon ili kolektivni ugovor, ako su oni obuhvaćeni člankom 3. stavkom 1. Direktive 96/71/EZ. Međutim, države članice ostaju slobodne dopustiti stroža pravila o odgovornosti prema nacionalnom pravu ili ići dalje u sklopu nacionalnog prava na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi.
- (37) Države članice koje su uvele mjere kako bi osigurale poštovanje važećih pravila u lancima podizvođenja trebale bi imati mogućnost propisati da (pod)izvoditelj ne bi trebao biti odgovoran u posebnim okolnostima ili da odgovornost može biti ograničena u slučajevima kada su (pod) izvoditelji poduzeli mjere dužne pažnje. Mjere uvedene radi osiguranja poštovanja važećih pravila trebale bi biti definirane nacionalnim pravom, uzimajući u obzir posebne okolnosti predmetne države članice, te mogu uključivati, među ostalim, mjere koje je izvoditelj poduzeo u vezi s dokumentacijom koja dokazuje poštovanje administrativnih zahtjeva i mjera kontrole kako bi se osiguralo učinkovito praćenje poštovanja važećih pravila o upućivanju radnika.
- (38) Zabrinjavajuće je to što države članice još uvijek imaju brojne poteškoće s naplatom prekograničnih administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni te je stoga potrebno riješiti pitanje uzajamnog priznavanja administrativnih sankcija i novčanih kazni.
- (39) Razlike između sustava država članica u provođenju izrečenih administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni u prekograničnim situacijama ugrožavaju pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta te riskiraju da osiguravanje jednake razine zaštite diljem Unije za upućene radnike bude iznimno teško, ako ne i gotovo nemoguće.
- (40) Učinkovito provođenje temeljnih pravila koja uređuju upućivanje radnika radi pružanja usluga trebalo bi biti osigurano posebnim djelovanjem koje je usmjereno na prekograničnu provedbu izrečenih financijskih administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni. Usklađivanje zakonodavstva država članica u ovom području stoga je ključni preduvjet kako bi se osigurala viša, ujednačenija i usporediva razina zaštite potrebne za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (41) Usvajanje zajedničkih pravila kojima se pruža uzajamna pomoć i potpora provedbenim mjerama i povezanim troškovima, kao i usvajanje jedinstvenih uvjeta za obavješćivanje o odlukama povezanima s izrečenim administrativnim sankcijama i/ili novčanim kaznama za nepoštovanje odredbi Direktive 96/71/EZ, kao i ove Direktive, trebalo bi riješiti određeni broj praktičnih problema prekogranične provedbe te jamčiti bolju komunikaciju i bolje provođenje takvih odluka koje dolaze iz druge države članice.
- (42) Ako se uspostavi da pružatelj usluga zaista nema poslovni nastan u državi članici poslovnog nastana ili ako su adresa ili podaci o trgovačkom društvu lažni, nadležna tijela ne bi trebala završiti postupak na formalnim osnovama već bi trebala dodatno istražiti predmet kako bi otkrila identitet fizičke ili pravne osobe odgovorne za upućivanje.
- (43) Priznavanje odluka kojima se izriču administrativne sankcije i/ili novčane kazne i zahtjeva za naplatom takvih sankcija i/ili novčanih kazni trebalo bi se temeljiti na načelu uzajamnog povjerenja. U tu svrhu, razlozi za nepriznavanje ili odbijanje naplate administrativne sankcije i/ili novčane kazne trebali bi biti ograničeni na nužan minimum.
- (44) Neovisno o uspostavljanju ujednačenijih pravila s obzirom na prekogranično provođenje administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni i potrebu za više zajedničkih kriterija kako bi naknadni postupci bili učinkovitiji u slučaju neplaćanja oni ne bi trebali utjecati na sposobnosti država članica da utvrde svoj sustav sankcija i novčanih kazni ili mjera za naplatu raspoloživih prema njihovom nacionalnom pravu. Stoga, instrument koji dopušta provedbu ili izvršenje takvih sankcija i/ili novčanih kazni može, prema potrebi te uzimajući u obzir nacionalno zakonodavstvo i/ili praksu u državi članici koja prima zahtjev, biti dovršen, ili ga može pratiti ili zamijeniti pravo koje dopušta njegovu provedbu ili izvršenje u državi članici koja prima zahtjev.

- (45) Ujedačeniya pravila ne bi trebala imati učinak izmjene obveze poštovanja temeljnih prava i sloboda tuženika kao i temeljnih pravnih načela koja se na njih primjenjuju, kako su ugrađeni u članak 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), poput prava na saslušanje i prava na učinkovit pravni lijek i prava na pravedno suđenje ili načelo „*ne bis in idem*”.
- (46) Ova Direktiva nije usmjerena na uspostavljanje usklađenih pravila za pravosudnu suradnju, nadležnost, ili priznavanje i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim pitanjima, niti se bavi mjerodavnim pravom.
- (47) U slučaju neispunjavanja obveza propisanih ovom Direktivom, države članice trebale bi provesti odgovarajuće mjere, uključujući upravne i pravosudne postupke te bi trebale osigurati učinkovite, odvraćajuće i proporcionalne sankcije kod povreda obveza na temelju ove Direktive.
- (48) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela Povelje o temeljnim pravima Europske unije, posebno zaštita osobnih podataka (članak 8.), sloboda izbora zanimanja i pravo na rad (članak 15.), sloboda poduzetništva (članak 16.), pravo na kolektivno pregovaranje i djelovanje (članak 28.), poštenu i pravični radni uvjeti (članak 31.), pravo na učinkoviti pravni lijek i na pravično suđenje (članak 47.), pretpostavku nedužnosti i pravo na obranu (članak 48.) i izbjegavanje dvostrukog suđenja zbog istog kaznenog djela (članak 50.) i mora se provoditi u skladu s tim pravima i načelima.
- (49) S ciljem bolje i ujednačenije primjene Direktive 96/71/EZ primjereno je predvidjeti sustav za elektroničku razmjenu podataka kako bi se olakšala administrativna suradnja te bi nadležna tijela trebala što više koristiti IMI. Međutim, to ne bi trebalo spriječiti primjenu postojećih i budućih bilateralnih sporazuma ili dogovora koji se odnose na administrativnu suradnju i uzajamnu pomoć.
- (50) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno uspostaviti opći zajednički okvir odgovarajućih odredbi, mjera i kontrolnih mehanizama nužnih za bolju i ujednačeniju provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi Direktive 96/71/EZ, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svog opsega i učinaka može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenom u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (51) U skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001, provedeno je savjetovanje s Europskim nadzorikom za zaštitu podataka, koji je dao mišljenje 19. srpnja 2012. ⁽¹⁾.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom Direktivom uspostavlja zajednički okvir skupa odgovarajućih odredbi, mjera i kontrolnih mehanizama potrebnih za bolju i ujednačeniju provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi Direktive 96/71/EZ, uključujući mjere za sprečavanje i kažnjavanje svakog zloupotrebljavanja i zaobilaženja važećih pravila, kojim se ne dovodi u pitanje područje primjene Direktive 96/71/EZ.

⁽¹⁾ SL C 27, 29.1.2013., str. 4.

Ova Direktiva jamči poštovanje odgovarajuće razine zaštite prava upućenih radnika za prekogranično pružanje usluga, posebno provedbu uvjeta zaposlenja koji se primjenjuju u državi članici gdje usluga treba biti pružena u skladu s člankom 3. Direktive 96/71/EZ istodobno olakšavajući pružateljima usluga ostvarivanje prava na slobodu pružanja usluga te promičući pošteno tržišno natjecanje među pružateljima usluga, te tako podržavajući funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

2. Ovom se Direktivom ni na koji način ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava priznatih u državama članicama i na razini Unije, uključujući slobodu ili pravo na štrajk ili na poduzimanje drugih akcija koje pokrivaju posebni sustavi industrijskih odnosa u državama članicama, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksama. Ne utječe se ni na pravo na pregovaranje, zaključivanje i provođenje kolektivnih sporazuma te na poduzimanje kolektivnih akcija u skladu s nacionalnim pravom i praksom.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „nadležno tijelo” znači tijela, što može uključivati i urede za kontakt iz članka 4. Direktive 96/71/EZ, koje je država članica imenovala za obavljanje funkcija utvrđenih Direktivom 96/71/EZ i ovom Direktivom;
- (b) „tijelo koje podnosi zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje podnosi zahtjev za pružanjem pomoći, informacijama, obavješćivanjem ili naplatom kazne ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI;
- (c) „tijelo koje prima zahtjev” znači nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev za pružanjem pomoći, informacija, obavješćivanjem ili naplatom kazne i/ili novčane kazne, kako je navedeno u poglavlju VI;

Članak 3.

Nadležna tijela i uredi za kontakt

Za potrebe ove Direktive, države članice, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, imenuju jedno ili više nadležnih tijela, koja mogu uključivati ured(e) za kontakt navedene u članku 4. Direktive 96/71/EZ. Prilikom imenovanja svojih nadležnih tijela države članice uzimaju u obzir potrebu za osiguravanjem zaštite podataka u pogledu razmijenjenih informacija i zakonskih prava fizičkih i pravnih osoba na koje to može utjecati. Države članice ostaju u konačnici odgovorne za zaštitu podataka i zakonskih prava osoba na koje to utječe i uvode primjerene mehanizme zaštite po tom pitanju.

Države članice dostavljaju podatke za kontakt nadležnih tijela Komisiji i drugim državama članicama. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis nadležnih tijela i ureda za kontakt.

Druge države članice i institucije Unije poštuju odabir(e) nadležnih tijela svake države članice.

Članak 4.

Utvrđivanje istinskog upućivanja i sprečavanje zlouporabe i zaobilaženja

1. U svrhu provođenja, primjene i izvršavanja Direktive 96/71/EZ, nadležna tijela izrađuju opću procjenu svih činjeničnih elemenata koje se smatra nužnima, posebice uključujući one iz stavaka 2. i 3. ovog članka. Svrha tih elemenata je da pomognu nadležnim tijelima prilikom provođenja provjera i kontrola te kada imaju razloga vjerovati da radnik ne zadovoljava uvjete za upućenog radnika u skladu s Direktivom 96/71/EZ. Ti elementi su indikativni čimbenici u općoj procjeni koju treba izraditi i stoga ih se ne razmatra izdvojeno.

2. Kako bi odredili obavljaju li poduzeća zaista značajne aktivnosti, osim isključivo aktivnosti unutarnjeg upravljanja i/ili administrativnih aktivnosti, nadležna tijela sastavljaju opću procjenu svih činjeničnih elemenata koji karakteriziraju aktivnosti, uzimajući u obzir širi vremenski okvir, koje je poduzeće provelo u državi članici u kojoj ima poslovni nastan i, prema potrebi, u državi članici domaćinu. Takvi elementi osobito mogu uključivati:

- (a) mjesto gdje poduzeće ima svoje registrirano sjedište i upravu, koristi uredski prostor, plaća poreze i doprinose za socijalno osiguranje i, prema potrebi, u skladu s nacionalnim pravom ima profesionalnu dozvolu ili je registrirano pri gospodarskim komorama ili stručnim tijelima;
- (b) mjesto gdje su upućeni radnici zaposleni i iz kojeg su upućeni na rad;
- (c) pravo koje se primjenjuje na ugovore koje je poduzeće sklopilo sa svojim radnicima s jedne strane, te sa svojim klijentima, s druge strane;
- (d) mjesto gdje poduzeće obavlja svoju značajnu poslovnu aktivnost i gdje zapošljava administrativno osoblje;
- (e) broj izvršenih ugovora i/ili veličinu prihoda ostvarenog u državi članici poslovnog nastana, uzimajući u obzir posebnu situaciju, između ostalog, novo osnovanih poduzeća te malih i srednjih poduzeća.

3. Kako bi se ocijenilo obavlja li upućeni radnik privremeno svoj rad u državi članici različitoj od one u kojoj uobičajeno radi, razmatraju se svi činjenični elementi koji karakteriziraju takav rad i situaciju radnika. Takvi elementi osobito mogu uključivati:

- (a) rad se obavlja u ograničenom vremenskom razdoblju u drugoj državi članici;
- (b) datum na koji upućivanje započinje;
- (c) upućivanje se provodi u državi članici koja je različita od one u kojoj ili iz koje upućeni radnik uobičajeno obavlja svoj rad u skladu s Uredbom (EZ) br. 593/2008 (Rim I.) i/ili Rimskom konvencijom;
- (d) upućeni se radnik vraća ili se od njega očekuje da nastavi raditi u državi članici iz koje je upućen nakon završetka rada ili pružanja usluga zbog kojih je bio upućen;
- (e) prirodu aktivnosti;
- (f) putovanje, hranu ili smještaj osigurava ili troškove za iste nadoknađuje poslodavac koji upućuje radnika te je u tom slučaju, uključen i način na koji se to radi ili metoda naknada troškova;
- (g) sva prethodna razdoblja tijekom kojih je radno mjesto bilo popunjeno istim ili drugim (upućenim) radnikom.

4. Neispunjavanje jednog ili više činjeničnih elemenata navedenih u stavcima 2. i 3. ne isključuje automatski mogućnost da se situacija karakterizira kao upućivanje. Procjena tih elemenata prilagođava se svakom posebnom slučaju i uzima u obzir posebnosti situacije.

5. Elementi iz ovog članka a koje nadležna tijela koriste u ukupnom procjenjivanju situacije kao istinskog upućivanja mogu se također razmatrati kako bi se odredilo potpada li ta osoba pod primjenjivu definiciju radnika u skladu s člankom 2. stavkom 2. Direktive 96/71/EZ. Države članice trebale bi se, između ostalog, voditi činjenicama u vezi s obavljanjem rada, podređenim odnosom i primicima od rada radnika, bez obzira na to kako je odnos opisan u bilo kojem sporazumu, bio on ugovorni ili ne, koji je sklopljen između stranaka.

POGLAVLJE II.

PRISTUP INFORMACIJAMA

Članak 5.

Poboljšanje pristupa informacijama

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da informacije o uvjetima zaposlenja navedene u članku 3. Direktive 96/71/EZ koje pružatelji usluga trebaju primjenjivati i poštovati budu opće dostupne bez naknade na jasan, transparentan, sveobuhvatan i lako dostupan način na daljinu i elektroničkim putem, u formatima i u skladu s internetskim standardima koji osiguravaju pristup osobama s invaliditetom te kako bi osigurale da su uredi za vezu ili druga nadležna nacionalna tijela navedena u članku 4. Direktive 96/71/EZ u mogućnosti učinkovito obavljati svoje zadatke.
2. Kako bi postigle daljnja poboljšanja u vezi s pristupom informacijama, države članice:
 - (a) jasno navode, na detaljan način prilagođen korisnicima te u pristupačnom formatu na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici i drugim prikladnim sredstvima, koji uvjeti zaposlenja i/ili koje dijelove njihovog nacionalnog i/ili regionalnog prava treba primijeniti na radnike upućene na njihovo državno područje;
 - (b) poduzimaju potrebne mjere kako bi učinile opće dostupne na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici i drugim prikladnim sredstvima informacije o tome koji kolektivni ugovori se primjenjuju i na koga, i koje uvjete zaposlenja pružatelji usluga iz drugih država članica trebaju primijeniti u skladu s Direktivom 96/71/EZ, uključujući kada je to moguće, poveznice na postojeće internetske stranice i druge točke za kontakt, posebno odgovarajuće socijalne partnere;
 - (c) čine informacije dostupne radnicima i pružateljima usluga bez naknade na službenom jeziku/službenim jezicima države članice domaćina i na jezicima koji su najrelevantniji uzimajući u obzir potražnju na njezinom tržištu rada, za čiji odabir je zadužena država članica domaćin. Ako je moguće, ta informacija dostupna je u obliku sažetog letka navodeći glavne primjenjive uvjete rada, uključujući opis postupaka za podnošenje pritužbi i na zahtjev u oblicima dostupnima osobama s invaliditetom; dodatne detaljne informacije o uvjetima rada i društvenim uvjetima koji se primjenjuju na upućene radnike, uključujući zdravlje i sigurnost na radu, čine se lako dostupnima i bez naknade;
 - (d) poboljšavaju dostupnost i jasnoću relevantnih informacija, posebno onih navedenih na jedinstvenoj službenoj nacionalnoj internetskoj stranici, kako je navedeno u točki (a);
 - (e) navode osobu za kontakt u uredu za kontakt koja je zadužena za zahtjeve za informacijama;
 - (f) održavaju informacije koje su na raspolaganju u državnim sažecima ažuriranima.
3. Komisija nastavlja pružati potporu državama članicama u području pristupa informacijama.
4. Ako su, u skladu s nacionalnim pravom, tradicijama i praksama, uključujući poštovanje autonomije socijalnih partnera, uvjeti zaposlenja navedeni u članku 3. Direktive 96/71/EZ utvrđeni u kolektivnim ugovorima u skladu s člankom 3. stavcima 1. i 8. te Direktive, države članice osiguravaju da su ti uvjeti dostupni na pristupačan i transparentan način pružateljima usluga iz drugih država članica i upućenim radnicima te traže u tom pogledu uključenost socijalnih partnera. Relevantne informacije trebale bi osobito obuhvaćati različite minimalne plaće i njihove sastavne elemente, metode izračunavanja dospelih primitaka od rada te prema potrebi propisane kriterije za klasifikaciju u različitim kategorijama plaća.
5. Države članice naznačuju tijela kojima se radnici i poduzeća mogu obratiti za opće informacije o nacionalnom pravu i praksi koji su na njih primjenjivi u pogledu njihovih prava i obveza na njihovom državnom području.

POGLAVLJE III.

ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 6.

Uzajamna pomoć — opća načela

1. Države članice blisko surađuju i pružaju si međusobno uzajamnu pomoć bez nepotrebnog odlaganja kako bi olakšale provedbu, primjenu i izvršavanje u praksi ove Direktive i Direktive 96/71/EZ.
2. Suradnja država članica osobito se sastoji od odgovaranja na obrazložene zahtjeve za informacijama od nadležnih tijela i provedbe provjera, inspekcija i istraga uzimajući u obzir situacije upućivanja iz članka 1. stavka 3. Direktive 96/71/EZ, uključujući istrage svakog nepoštovanja ili kršenja važećih pravila o upućivanju radnika. Zahtjevi za informacijama uključuju informacije u pogledu moguće naplate administrativne sankcije i/ili novčane kazne, ili obavijest o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna iz poglavlja VI.
3. Suradnja država članica također može uključivati slanje i dostavu dokumenata.
4. Za potrebe odgovaranja na zahtjev za pomoć nadležnih tijela iz druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji usluga s poslovnim nastanom na njihovom državnom području dostave svojim nadležnim tijelima sve informacije potrebne za nadziranje njihovih aktivnosti u skladu s njihovim nacionalnim pravima. Države članice poduzimaju potrebne mjere u slučaju da ne dostave takve informacije.
5. U slučaju teškoća u ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili u provođenju provjera, inspekcija ili istraga, predmetna država članica bez odlaganja obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev kako bi pronašle rješenje.

U slučaju bilo kojeg trajnog problema u razmjeni informacija ili ustrajnog odbijanja dostavljanja informacija, Komisija koju se obavješćuje, prema potrebi putem sustava IML, poduzima odgovarajuće mjere.

6. Države članice dostavljaju informacije koje su tražile druge države članice ili Komisija elektroničkim putem u sljedećim rokovima:

- (a) u hitnim slučajevima koji zahtijevaju provjeru u registrima, poput onih o potvrdi registracije PDV-a u svrhe provjere poslovnog nastana u drugoj državi članici: što prije moguće i maksimalno dva dana od primitka zahtjeva.

Razlog za hitnost mora biti jasno naznačen u zahtjevu s uključenim detaljima koji dokazuju postojanje te hitnosti.

- (b) svi drugih zahtjevi za informacijama: maksimalno 25 radnih dana od primitka zahtjeva, osim ako kraći rok nije dogovoren između država članica.

7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji usluga i koje mogu koristiti nadležna tijela na njihovom državnom području, također mogu koristiti i slična nadležna tijela drugih država članica, pod istim uvjetima, u svrhu provedbe ove Direktive i Direktive 96/71/EZ, ako su te registre države članice navele u sustavu IML.

8. Države članice osiguravaju da se informacije koje nadležna tijela iz članka 2. točke (a) razmijene ili su im dostavljene koriste samo u pogledu predmeta za koji/koje su zatražene.

9. Uzajamna administrativna suradnja i pomoć pruža se bez naknade.

10. Zahtjev za informacijama ne isključuje da nadležna tijela poduzmu mjere u skladu s važećim nacionalnim pravom i pravom Unije kako bi istražila i spriječila navodna kršenja Direktive 96/71/EZ ili ove Direktive.

Članak 7.

Uloga država članica u okviru administrativne suradnje

1. U skladu s načelima utvrđenima u člancima 4. i 5. Direktive 96/71/EZ za vrijeme trajanja upućivanja radnika u drugu državu članicu, pregled uvjeta zaposlenja koje treba poštovati u skladu s Direktivom 96/71/EZ odgovornost je tijela vlasti države članice domaćina u suradnji, prema potrebi, s državom članicom poslovnog nastana.
2. Država članica poslovnog nastana pružatelja usluga nastavlja pratiti, kontrolirati i poduzimati potrebne nadzorne ili provedbene mjere, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, praksom i administrativnim postupcima, s obzirom na radnike upućene u drugu državu članicu.
3. Država članica poslovnog nastana pružatelja usluga pomaže državi članici u koju se upućuje radnika da osigura poštovanje važećih uvjeta prema Direktivi 96/71/EZ i ovoj Direktivi. Ta odgovornost ni na koji način ne umanjuje mogućnosti države članice u kojoj se upućuje radnik da prati, kontrolira ili poduzima sve potrebne nadzorne ili provedbene mjere u skladu s ovom Direktivom i Direktivom 96/71/EZ.
4. Kada postoje činjenice koje ukazuju na moguće nepravilnosti, država članica na vlastitu inicijativu i bez nepotrebnog odlaganja obavješćuje predmetnu državu članicu o svim relevantnim informacijama.
5. Nadležna tijela države članice domaćina mogu također zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana, za svaki slučaj u kojem se pružaju usluge ili za svakog pružatelja usluga, da dostave informacije o zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga, primjerenom ponašanju pružatelja usluga, i nepostojanju bilo kakvog kršenja važećih pravila. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana osiguravaju te informacije u skladu s člankom 6.
6. Obveze iz ovog stavka ne povlače za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da izvrši činjenične provjere i kontrole na državnom području države članice domaćina u kojoj se pruža usluga. Takve provjere i kontrole mogu provoditi tijela vlasti države članice domaćina na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev nadležnih tijela države članice poslovnog nastana kako je utvrđeno u članku 10. te u skladu s ovlastima nadzora koje su predviđene u nacionalnom pravu, praksi i administrativnim postupcima države članice domaćina te su u skladu s pravom Unije.

Članak 8.

Prateće mjere

1. Države članice, uz pomoć Komisije, poduzimaju prateće mjere kako bi razvile, olakšale i promicale razmjenu između dužnosnika zaduženih za provedbu administrativne suradnje i uzajamne pomoći kao i za praćenje poštovanja i provedbe važećih pravila. Države članice također mogu poduzeti prateće mjere kako bi pružile potporu organizacijama koje pružaju informacije upućenim radnicima.
2. Komisija procjenjuje potrebu za financijskom potporom kako bi dodatno poboljšala administrativnu suradnju i povećala uzajamno povjerenje pomoću projekata, uključujući promicanje razmjena odgovarajućih dužnosnika i usavršavanje, kao i razvijanje, olakšavanje i promicanje inicijativa najboljih praksi, uključujući one socijalnih partnera na razini Unije, poput razvoja i ažuriranja baza podataka ili zajedničkih internetskih stranica koje sadrže opće informacije ili informacije po sektorima o uvjetima zaposlenja koje treba poštovati i prikupljanja i procjene sveobuhvatnih podataka specifičnih za postupak upućivanja.

Kada zaključi da takva potreba postoji, Komisija koristi, ne dovodeći u pitanje ovlasti Europskog parlamenta i Vijeća u postupku donošenja proračuna, dostupne financijske instrumente koji su usmjereni na jačanje administrativne suradnje.

3. Poštujući autonomiju socijalnih partnera, Komisija i države članice mogu osigurati odgovarajuću potporu za relevantne inicijative socijalnih partnera na razini Unije i na nacionalnoj razini koje su usmjerene na obavješćivanje poduzeća i radnika o važećim uvjetima zaposlenja utvrđenima u ovoj Direktivi i u Direktivi 96/71/EZ.

POGLAVLJE IV.

PRAĆENJE SUKLADNOSTI

Članak 9.

Administrativni zahtjevi i mjere kontrole

1. Države članice mogu nametnuti samo administrativne zahtjeve i mjere kontrole potrebne kako bi se osiguralo učinkovito praćenje ispunjavanja obveza navedenih u ovoj Direktivi i u Direktivi 96/71/EZ pod uvjetom da su opravdane i razmjerne u skladu s pravom Unije.

U te svrhu države članice mogu osobito uvesti sljedeće mjere:

- (a) obvezu pružatelja usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici da podnese jednostavnu izjavu odgovornim nacionalnim nadležnim tijelima najkasnije na početku pružanja usluga, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice domaćina, ili na drugom jeziku ili jezicima koje država članica prihvaća, a koja sadrži relevantne informacije potrebne kako bi se omogućile činjenične kontrole na mjestu rada, uključujući:
 - (i.) identitet pružatelja usluga;
 - (ii.) predviđeni broj upućenih radnika koje se može jasno identificirati;
 - (iii.) osobe navedene u točkama (e) i (f);
 - (iv.) predviđeno trajanje, datum predviđenog početka i kraja upućivanja;
 - (v.) adresu/adrese mjesta rada; te
 - (vi.) prirodu usluga koje opravdavaju upućivanje;
 - (b) obvezu da tijekom razdoblja upućivanja učini dostupnima i/ili čuva kopije ugovora o radu u papirnatom ili elektroničkom obliku (ili sličnog dokumenta u smislu Direktive Vijeća 91/533/EEZ ⁽¹⁾, uključujući, ako je potrebno ili važno, dodatne informacije navedene u članku 4. te Direktive), platnih lista, radnih naloga koji ukazuju na početak, kraj i trajanje dnevnog radnog vremena i dokaza o isplati plaća ili sličnih dokumenata na pristupačnom i jasno naznačenom mjestu na svojem državnom području, poput mjesta rada ili gradilišta, ili za mobilne radnike u prometnom sektoru u bazi operacija ili u vozilu s kojim se pruža usluga;
 - (c) obvezu dostavljanja dokumenata navedenih u točki (b), nakon razdoblja upućivanja, na zahtjev tijela u državi članici domaćinu, u razumnom roku;
 - (d) obvezu dostavljanja prijevoda dokumenata navedenih u točki (b) na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice domaćina, ili na drugi jezik ili jezike koje država članica domaćin prihvaća;
 - (e) obvezu imenovanja osobe za vezu s nadležnim tijelima u državi članici domaćinu u kojoj se pružaju usluge i koja će slati i primati dokumente i/ili obavijesti, ako je potrebno;
 - (f) prema potrebi, obvezu imenovanja osobe za kontakt koja djeluje kao predstavnik preko kojeg bi odgovarajući socijalni partneri mogli tražiti da pružatelj usluga započne postupak kolektivnog pregovaranja u državi članici domaćinu, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, tijekom razdoblja u kojem se pružaju usluge. Ta osoba može biti različita od osobe navedene u točki (e) i ona ne mora biti prisutna u državi članici domaćinu, ali mora biti dostupna na razuman i opravdan zahtjev;
2. Države članice mogu nametnuti druge administrativne zahtjeve i mjere kontrole u slučaju da se pojave situacije ili novi razvoji događaja zbog kojih se čini da postojeći administrativni zahtjevi i mjere kontrole nisu dostatni ili djelotvorni za osiguravanje učinkovitog praćenja ispunjavanja obveza navedenih u Direktivi 96/71/EZ i u ovoj Direktivi, pod uvjetom da su opravdani i proporcionalni.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 91/533/EEZ od 14. listopada 1991. o obvezi poslodavca da obavijesti radnike o uvjetima koji se primjenjuju na ugovor o radu ili radni odnos (SL L 288, 18.10.1991., str. 32.).

3. Ništa u ovom članku ne utječe na druge obveze koje proizlaze iz zakonodavstva Unije, uključujući one koje proizlaze iz Direktive Vijeća 89/391/EEZ ⁽¹⁾ i Uredbe (EZ) br. 883/2004 i/ili one na temelju nacionalnog prava u pogledu zaštite radnika ili zapošljavanja radnika pod uvjetom da su potonje u jednakoj mjeri primjenjive na poduzeća s poslovnim nastanom u predmetnoj državi članici te da su opravdane i proporcionalne.

4. Države članice osiguravaju da postupke i formalnosti povezane s upućivanjem radnika u skladu s ovim člankom poduzeća mogu lako provesti na način koji je prilagođen korisnicima koliko god je to moguće, na daljinu i elektroničkim putem.

5. Države članice obavješćuju Komisiju i upoznaju pružatelje usluga o svim mjerama iz stavaka 1. i 2. koje primjenjuju ili koje su provele. Komisija obavješćuje druge države članice o predmetnim odredbama. Informacije za pružatelje usluga čine se općenito dostupnima na jedinstvenoj nacionalnoj internetskoj stranici na jeziku/jezicima koji su najrelevantniji, kako je odredila država članica.

Komisija strogo prati primjenu mjera navedenih u stavcima 1. i 2., procjenjuje njihovu sukladnost s pravom Unije te, prema potrebi, poduzima potrebne mjere u skladu sa svojim nadležnostima prema UFEU-u.

Komisija redovito izvješćuje Vijeće o mjerama o kojima su je države članice obavijestile te, prema potrebi, o trenutačnom stanju njezinih analiza i/ili procjena.

Članak 10.

Inspekcije

1. Države članice osiguravaju uvođenje primjerenih i učinkovitih provjera i mehanizama praćenja koji su predviđeni u skladu s nacionalnim pravom i praksom te osiguravaju da tijela određena nacionalnim zakonodavstvom provode učinkovite i odgovarajuće inspekcije na njihovom državnom području kako bi se kontroliralo i pratilo poštovanje odredbi i pravila utvrđenih u Direktivi 96/71/EZ, uzimajući u obzir relevantne odredbe ove Direktive, kako bi se time jamčila njihova pravilna primjena i provedba. Bez obzira na mogućnost provođenja nasumičnih provjera, inspekcije se temelje prvenstveno na procjeni rizika od strane nadležnih tijela. Procjena rizika može utvrditi sektore aktivnosti u kojima je na njihovom državnom području koncentrirano zapošljavanje radnika upućenih u svrhu pružanja usluga. Prilikom izrade takve procjene rizika mogu se posebno uzeti u obzir provedba velikih infrastrukturnih projekata, postojanje dugih lanaca podizvoditelja, zemljopisna udaljenost, posebni problemi i potrebe određenih sektora, prijašnji zapisi o kršenju, kao i ranjivost određenih grupa radnika.

2. Države članice osiguravaju da inspekcije i kontrole sukladnosti u sklopu ovog članka, uzimajući u obzir relevantne odredbe ove Direktive, nisu diskriminirajuće i/ili neproporcionalne.

3. Ako postoji potreba za informacijama za vrijeme trajanja inspekcija i s obzirom na članak 4., država članica domaćin i država članica poslovnog nastana djeluju u skladu s pravilima o administrativnoj suradnji. Nadležna tijela osobito surađuju u skladu s pravilima i načelima utvrđenima u člancima 6. i 7..

4. U državama članicama u kojima je, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, utvrđivanje uvjeta zaposlenja upućenih radnika navedenih u članku 3. Direktive 96/71/EZ te posebno minimalnih plaća, uključujući i radno vrijeme, prepušteno poslodavcima i radnicima, na odgovarajućoj razini i podložno uvjetima koje su utvrdile države članice, oni mogu također pratiti primjenu odgovarajućih uvjeta zaposlenja upućenih radnika, pod uvjetom da je zajamčena odgovarajuća razina zaštite jednaka onoj koja proizlazi iz Direktive 96/71/EZ i ove Direktive.

5. Države članice u kojima inspektorati rada nemaju nadležnost u pogledu kontrola i praćenja uvjeta rada i/ili uvjeta zaposlenja upućenih radnika mogu, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i/ili praksom uspostaviti, izmijeniti ili održavati dogovore, postupke i mehanizme koji jamče poštovanje tih uvjeta zaposlenja, pod uvjetom da ti dogovori nude dotičnim osobama odgovarajuću razinu zaštite jednaku onoj koja proizlazi iz Direktive 96/71/EZ i ove Direktive.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL L 183, 29.6.1989., str. 1.).

POGLAVLJE V.

IZVRŠAVANJE

Članak 11.

Obrana prava — olakšavanje pritužbi — isplata zaostataka

1. Za izvršavanje obveza iz Direktive 96/71/EZ, osobito iz njezinog članka 6. te iz ove Direktive, države članice osiguravaju da postoje učinkoviti mehanizmi kojima upućeni radnici mogu izravno podnijeti pritužbu protiv svojih poslodavaca, kao i pravo pokretanja sudskih ili upravnih postupaka, također i u državi članici na čije su državno područje radnici upućeni ili su prije bili, ako takvi radnici smatraju da su pretrpjeli gubitak ili štetu zato što nisu primijenjena važeća pravila, čak i nakon prestanka odnosa u kojem se to nepoštovanje navodno dogodilo.

2. Stavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje nadležnost sudova u državama članicama kako je utvrđeno, posebice, u mjerodavnim instrumentima prava Unije i/ili međunarodnim konvencijama.

3. Države članice osiguravaju da se sindikati i druge treće strane, poput udruženja, organizacija i drugih pravnih subjekata koji, u skladu s kriterijima utvrđenima prema nacionalnom pravu, imaju zakoniti interes u osiguravanju poštovanja odredbi ove Direktive i Direktive 96/71/EZ, mogu uključiti, u ime upućenih radnika ili njihovog poslodavca ili kao njihova potpora, s njihovim odobrenjem u bilo koji sudski ili upravni postupak pod uvjetom da im je cilj provedba ove Direktive i Direktive 96/71/EZ i/ili primjena obveza iz ove Direktive i Direktive 96/71/EZ.

4. Stavci 1. i 3. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje:

- (a) nacionalna pravila o rokovima za zastaru ili vremenskim ograničenjima za pokretanje sličnih postupaka, pod uvjetom da se ne smatra da onemogućuju ili pretjerano otežavaju ostvarenje tih prava;
- (b) druge nadležnosti i kolektivna prava socijalnih partnera, zaposlenika i predstavnika poslodavaca, gdje je to primjenjivo, u sklopu nacionalnog prava i/ili prakse;
- (c) nacionalna pravila postupka u predstavljanju i obrani pred sudovima.

5. Upućeni radnici koji pokreću sudske ili upravne postupke u skladu sa stavkom 1. zaštićeni su od bilo kakvog nepovoljnog postupanja od strane poslodavca.

6. Države članice osiguravaju da je poslodavac upućenog/upućenih radnika odgovoran za sva prava koja proizlaze iz ugovornog odnosa između poslodavca i upućenog radnika.

Države članice osobito osiguravaju uvođenje nužnih mehanizama kako bi se osiguralo da upućeni radnici mogu dobiti:

- (a) sve nepodmirene neto primitke od rada koje bi, prema važećim uvjetima zaposlenja iz članka 3. Direktive 96/71/EZ, trebalo platiti;
- (b) sve zaostatke ili povrat poreza ili doprinose socijalnom osiguranju koji su neopravdano zadržani iz njihovih plaća.
- (c) povrat prekomjernih troškova, u vezi s neto primicima od rada ili kvalitetom smještaja, koji su zadržani ili odbijeni od plaća za smještaj koji pruža poslodavac;
- (d) prema potrebi, neopravdano zadržani doprinosi koje poslodavac treba uplatiti u zajedničke fondove ili institucije socijalnih partnera.

Ovaj se stavak također primjenjuje u slučajevima kada su se upućeni radnici vratili iz države članice u kojoj su bili upućeni.

Članak 12.

Odgovornost u podizvođenju

1. Kako bi spriječile prijevare i zloporabe, države članice mogu, nakon savjetovanja s relevantnim socijalnim partnerima, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, poduzeti dodatne mjere na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi kako bi osigurale da u lancu podizvođenja ugovaratelj čiji je poslodavac(pružatelj usluga) obuhvaćen člankom 1. stavkom 3. Direktive 96/71/EZ izravni podizvođitelj može, uz ili umjesto poslodavca, biti smatran odgovornim za upućenog radnika u odnosu na bilo kakve nepodmirene neto primitke od rada koji odgovaraju minimalnoj plaći i/ili doprinose koje treba uplatiti u zajedničke fondove ili institucije socijalnih partnerâ ako su obuhvaćeni člankom 3. Direktive 96/71/EZ.

2. U pogledu djelatnosti spomenutih u Prilogu Direktivi 96/71/EZ države članice propisuju mjere koje osiguravaju da u lancima podizvođenja, izvođitelj čiji je poslodavac izravni podizvođitelj, odgovara upućenim radnicima, uz ili umjesto poslodavca, za poštovanje prava upućenih radnika navedenih u stavku 1. ovog članka.

3. Odgovornost koja se spominje u stavcima 1. i 2. ograničena je na prava radnika stečena ugovornim odnosom između izvođitelja i njegovog podizvođitelja.

4. Države članice mogu, u skladu s pravom Unije, jednako dopustiti stroža pravila o odgovornosti prema nacionalnom pravu na nediskriminirajućoj i proporcionalnoj osnovi u pogledu opsega i razmjera odgovornosti u podizvođenju. Države članice također mogu, u skladu s pravom Unije, dopustiti takvu odgovornost u sektorima koji nisu navedeni u Prilogu Direktivi 96/71/EZ.

5. Države članice mogu u slučajevima iz stavaka 1., 2. i 4. dopustiti da se izvođitelja koji je postupao s dužnom pažnjom kako je utvrđeno nacionalnim pravom ne smatra odgovornim.

6. Umjesto pravila o odgovornosti navedenih u stavku 2., države članice mogu poduzeti druge odgovarajuće provedbene mjere, u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom i/ili praksom, koje kod izravnog podizvođenja, omogućuju učinkovite i proporcionalne sankcije protiv izvođitelja, s ciljem rješavanja prijevare i zloporabe u situacijama kada radnici imaju poteškoće u ostvarivanju svojih prava.

7. Države članice izvješćuju Komisiju o mjerama poduzetima na temelju ovog članka i omogućuju općenitu dostupnost informacija na jeziku/jezicima koji su najrelevantniji te koje odabiru države članice.

U slučaju stavka 2., informacije koje se dostavljaju Komisiji uključuju elemente koji utvrđuju odgovornost u lancima podizvođenja.

U slučaju stavka 6., informacije koje se dostavljaju Komisiji uključuju elemente kojima se utvrđuju učinkovitost alternativnih nacionalnih mjera s obzirom na pravila o odgovornosti navedena u stavku 2..

Komisija te informacije stavlja na raspolaganje drugim državama članicama.

8. Komisija strogo prati primjenu ovog članka.

POGLAVLJE VI.

PREKOGRANIČNA PROVEDBA ADMINISTRATIVNIH SANKCIJA I/ILI NOVČANIH KAZNI*Članak 13.***Područje primjene**

1. Ne dovodeći u pitanje načine koji jesu ili koji mogu biti predviđeni drugim zakonodavstvom Unije, načela uzajamne pomoći i uzajamnog priznavanja, kao i mjere i postupci koje donosi ovo poglavlje, primjenjuju se na preograničnu provedbu administrativnih sankcija i/ili novčanih kazni izrečenih pružatelju usluga s poslovnim nastanom u jednoj državi članici za nepoštovanje važećih pravila o upućivanju radnika u drugu državu članicu.

2. Ovo poglavlje primjenjuje se na financijske administrativne sankcije i/ili novčane kazne, uključujući naknade i nadoplate, koje izriču nadležna tijela ili potvrđuju upravna ili sudska tijela ili, prema potrebi, koje donose sudovi nadležni za radne sporove, koji se odnose na nepoštovanje odredbi Direktive 96/71/EZ ili ove Direktive.

Ovo poglavlje ne primjenjuje se na provedbu kazni koje ulaze u područje primjene Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP ⁽¹⁾, Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 ⁽²⁾ ili Odluke Vijeća 2006/325/EZ ⁽³⁾.

*Članak 14.***Imenovanje nadležnih tijela**

Svaka država članica obavješćuje Komisiju putem sustava IMI o tome koje je tijelo ili koja su tijela, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nadležna/nadležna za potrebe ovog poglavlja. Države članice mogu imenovati, ako je to nužno zbog organizacije njihovih unutarnjih sustava, jedno ili više središnjih tijela odgovornih za administrativno prosljeđivanje i zaprimanje zahtjeva te za pružanje pomoći drugim relevantnim tijelima.

*Članak 15.***Opća načela — uzajamna pomoć i priznavanje**

1. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev, podložno člancima 16. i 17.:

(a) naplaćuje administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu koju izrekne nadležno tijelo u skladu sa zakonima i postupcima države članice koja podnosi zahtjev ili koju potvrdi upravno ili sudsko tijelo ili, prema potrebi, sudovi nadležni za radne sporove, i koja nije podložna daljnjem podnošenju žalbe; ili

(b) obavještava o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna.

Dodatno, tijelo koje prima zahtjev obavješćuje o bilo kojem drugom relevantnom dokumentu povezanom s naplatom takve sankcije i/ili novčane kazne, uključujući presudu ili konačnu odluku, koja može biti u obliku ovjerene e preslike, a koja predstavlja pravnu osnovu i pravo na provođenje zahtjeva za naplatom.

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (SL L 76, 22.3.2005., str. 16).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o sudskoj nadležnosti i izvršavanju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 12, 16.1.2001., str. 1.)

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2006/325/EZ od 27. travnja 2006. o zaključivanju sporazuma između Europske zajednice i Kraljevine Danske o sudskoj nadležnosti, priznavanju i izvršavanju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim pitanjima (SL L 120, 5.5.2006., str. 22.).

2. Tijelo koje podnosi zahtjev osigurava da zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija ili novčana kazna bude podnesen u skladu sa zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom na snazi u toj državi članici.

Takav zahtjev podnosi se samo kada tijelo koje podnosi zahtjev nije u mogućnosti naplatiti ili obavijestiti u skladu sa svojim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom.

Tijelo koje podnosi zahtjev ne podnosi zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna ako se, i sve dok se, sankcija i/ili novčana kazna, kao i osnovno potraživanje i/ili instrument koji dopušta njegovu provedbu u državi članici koja podnosi zahtjev, osporavaju ili dovode u pitanje u toj državi članici.

3. Nadležno tijelo koje prima zahtjev za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili zahtjev za obavijest o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna koja je prosljeđena u skladu s ovim poglavljem i člankom 21. priznaje zahtjev bez potrebe za dodatnim formalnostima te odmah poduzima potrebne mjere za njegovo izvršenje, osim ako se tijelo koje prima zahtjev odluči pozvati na jedan od razloga za odbijanje koji su navedeni u članku 17.

4. U svrhu naplate administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijesti o odluci kojom se izriče takva sankcija i/ili novčana kazna, nadležno tijelo koje prima zahtjev postupa u skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom koji su na snazi u državi članici koja prima zahtjev i koji se primjenjuju na isto ili, ako isto ne postoji, slično kršenje ili odluku.

U skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima i administrativnom praksom države članice koja prima zahtjev, smatra se da obavijest o odluci kojom tijelo koje prima zahtjev izriče administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu i zahtjev za naplatom, imaju isti učinak kao da ih je izdala država članica koja podnosi zahtjev.

Članak 16.

Zahtjev za naplatu ili obavijest

1. Zahtjev tijela koje podnosi zahtjev u vezi s naplatom administrativne sankcije i/ili novčane kazne, kao i obavijesti o odluci o takvoj sankciji i/ili novčanoj kazni izvršava se bez nepotrebnog odlaganja putem ujednačenog instrumenta te se u zahtjevu navodi barem:

- (a) ime i poznatu adresu primatelja, kao i sve druge važne podatke ili informacije za identifikaciju primatelja,
- (b) sažetak činjeničnog stanja i okolnosti kršenja, prirodu kršenja i odgovarajuća pravila koja se primjenjuju;
- (c) instrument koji dopušta izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev i sve druge važne informacije ili dokumente, uključujući one sudske prirode, o potraživanju, administrativnoj sankciji i/ili novčanoj kazni; te
- (d) ime, adresu i druge podatke za kontakt nadležnog tijela odgovornog za procjenu administrativne sankcije i/ili novčane kazne i, ako je drukčije, nadležnog tijela kod koje se mogu dobiti daljnje informacije o sankciji i/ili novčanoj kazni ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja ili odluke koja je izriče.

2. Uz ono što je navedeno u stavku 1., u zahtjevu se navodi:

- (a) u slučaju obavješćivanja o odluci, svrhu obavijest i razdoblje unutar kojeg se provodi;
- (b) u slučaju zahtjeva za naplatom, datum kada je presuda ili odluka postala izvršiva ili konačna, opis prirode i iznosa administrativne sankcije i/ili novčane kazne, sve datume važne za postupak izvršenja, uključujući ako je, te na koji način, presuda ili odluka dostavljena tuženiku/tuženicama i/ili donesena u odsustvu tuženika, potvrdu tijela koje podnosi zahtjev da sankcija i/ili novčana kazna ne podliježe bilo kakvom daljnjem pravu na žalbu, kao i osnovno potraživanje u odnosu na koje je zahtjev podnesen, te njegove različite sastavnice.

3. Tijelo koje prima zahtjev poduzima sve potrebne korake kako bi obavijestilo pružatelja usluga o zahtjevu za naplatom ili odluci kojom se izriče administrativna sankcija ili novčana kazna i relevantnim dokumentima, prema potrebi, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i/ili praksom što prije moguće, te najkasnije unutar mjesec dana od primitka zahtjeva.

Tijelo koje prima zahtjev što prije moguće obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o:

- (a) akciji poduzetoj na njegov zahtjev za naplatom i obavješćivanjem te, detaljnije, datum na koji je primatelj zahtjeva obaviješten;
- (b) razlozima za odbijanje, ako odbije provesti zahtjev za naplatom administrativne sankcije i/ili novčane kazne ili obavijestiti o odluci kojom se izriče administrativna sankcija i/ili novčana kazna u skladu s člankom 17.

Članak 17.

Razlozi za odbijanje

Tijelo koje prima zahtjev nije obvezno provesti zahtjev za naplatom ili obavijest ako zahtjev ne sadrži informacije navedene u članku 16. stavcima 1. i 2., ako je nepotpun ili očito ne odgovara temeljnoj odluci.

Uz to, tijelo koje prima zahtjev može odbiti izvršiti zahtjev za naplatom u sljedećim okolnostima:

- (a) nakon ispitivanja od strane nadležnog tijela koje prima zahtjev očito je da predviđeni troškovi ili sredstva potrebna za naplatu administrativne sankcije i/ili novčane kazne nisu razmjerni u odnosu na iznos koji treba biti naplaćen ili bi uzrokovali znatne poteškoće;
- (b) iznos ukupne financijske sankcije i/ili novčane kazne je ispod [350] EUR ili je jednak tom iznosu;
- (c) nepoštovanja temeljnih prava i sloboda tuženikâ te pravnih načela koja se na njih primjenjuju, kako je utvrđeno u ustavu države članice koja prima zahtjev.

Članak 18.

Suspenzija postupka

1. Ako za vrijeme trajanja postupka naplate ili obavijesti, pružatelj usluga ili zainteresirana strana dovede u pitanje ili podnese žalbu na administrativnu sankciju i/ili novčanu kaznu i/ili osnovno potraživanje, prekogranični postupak izvršenja izrečene sankcije i/ili novčane kazne suspendira se do donošenja odluke odgovarajućeg nadležnog tijela u državi članici koja podnosi zahtjev za to pitanje.

Svako dovođenje u pitanje ili podnošenje žalbe poduzima se kod odgovarajućeg nadležnog tijela u državi članici koja podnosi zahtjev.

Tijelo koje podnosi zahtjev bez odlaganja o osporavanju obavješćuje tijelo koje prima zahtjev.

2. Sporovi oko provedbenih mjera provedenih u državi članici koja prima zahtjev ili oko valjanosti obavijesti koju podnosi tijelo koje prima zahtjev podnose se nadležnom tijelu ili sudskom tijelu predmetne države članice u skladu s njezinim zakonima i propisima.

Članak 19.

Troškovi

1. Iznosi naplaćeni s obzirom na kazne i/ili novčane kazne iz ovog poglavlja uplaćuju se tijelu koje prima zahtjev.

Tijelo koje prima zahtjev naplaćuje iznose u valuti svoje države članice, u skladu sa zakonima, drugim propisima te administrativnim postupcima ili praksama koji se u toj državi članici primjenjuju na slična potraživanja.

Tijelo koje prima zahtjev u skladu sa svojim nacionalnim pravom i praksom, prema potrebi, preračunava sankciju i/ili novčanu kaznu u valutu države članice koja prima zahtjev primjenjujući tečaj koji je vrijedio na dan kada je sankcija ili novčana kazna izrečena.

2. Države članice međusobno ne potražuju naknadu troškova nastalih zbog pružanja bilo kakve uzajamne pomoći u skladu s ovom Direktivom ili zbog njezine primjene.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja nacionalnih odredbi donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe i poštovanja. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama najkasnije do 18. lipnja 2016. One bez odlaganja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama ovih odredbi.

Članak 21.

Informacijski sustav unutarnjeg tržišta

1. Administrativna suradnja i uzajamna pomoć između nadležnih tijela država članica predviđena člancima 6. i 7., člankom 10. stavkom 3. te člancima od 14. do 18. provodi se putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1024/2012.

2. Države članice mogu primjenjivati bilateralne sporazume ili dogovore koji se odnose na administrativnu suradnju i uzajamnu pomoć između njihovih nadležnih tijela s obzirom na primjenu i praćenje uvjeta zaposlenja primjenjivih na upućene radnike navedene u članku 3. Direktive 96/71/EZ, sve dok ti sporazumi ili dogovori ne utječu negativno na prava i obveze predmetnih radnika i poduzeća.

Države članice obavješćuju Komisiju o bilateralnim sporazumima i/ili dogovorima koje primjenjuju i čine tekst tih bilateralnih sporazuma opće dostupnim.

3. U kontekstu bilateralnih sporazuma ili dogovora navedenih u stavku 2., nadležna tijela država članica koriste sustav IMI što je više moguće. U svakom slučaju, kada je nadležno tijelo u jednoj od predmetnih država članica koristilo sustav IMI, on se koristi kada je to moguće za sve potrebne naknadne aktivnosti.

Članak 22.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012

U Prilogu Uredbi (EU) br. 1024/2012 dodaju se sljedeće točke:

- „6. Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (*): Članak 4.
7. Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provođenju Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (Uredba IMI). (**): Članci 6., 7., članak 10. stavak 3. i članci od 14. do 18.

(*) SL L 18, 21.1.1997., str. 1.

(**) SL L 159, 28.5.2014., str. 11.”

Članak 23.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 18. lipnja 2016. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donosu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 24.**Preispitivanje**

1. Komisija preispituje primjenu i provedbu ove Direktive.

Najkasnije do 18. lipnja 2019. Komisija predstavlja izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni i provedbi ove Direktive i prema potrebi daje odgovarajuće prijedloge izmjena.

2. Nakon savjetovanja s državama članicama i, prema potrebi, socijalnim partnerima na razini Unije, Komisija u svojem preispitivanju osobito ocjenjuje:

- (a) nužnost i primjerenost činjeničnih elemenata za utvrđivanje istinskog upućivanja, uključujući mogućnosti izmjena postojećih ili definiranja mogućih novih elemenata koje treba uzeti u obzir kako bi se odredilo je li poduzeće stvarno te obavlja li trenutno upućeni radnik svoj rad, kako je navedeno u članku 4.;
- (b) dostatnost dostupnih podataka u vezi s postupkom upućivanja;
- (c) primjerenost i dostatnost primjene nacionalnih kontrolnih mjera u svjetlu iskustva sa sustavom za administrativnu suradnju i razmjenu informacija te njegove učinkovitosti, razvoja ujednačenijih, standardiziranih dokumenata, uspostave zajedničkih načela ili standarda za inspekcije na području upućivanja radnika kao i tehnološkog razvoja, kao što je navedeno u članku 9.;
- (d) odgovornost i/ili provedbene mjere uvedene da bi se osiguralo poštovanje važećih pravila i učinkovita zaštita prava radnika u lancima podizvođenja kao što je navedeno u članku 12.;
- (e) primjenu odredbi o prekograničnoj provedbi financijskih administrativnih sankcija i novčanih kazni, osobito s obzirom na iskustva s tim sustavom i njegove učinkovitosti, kao što je utvrđeno u poglavlju VI.;
- (f) korištenje bilateralnih sporazuma ili dogovora u vezi sa sustavom IMI, uzimajući u obzir, prema potrebi, izvješće spomenuto u članku 25. stavku 1. Uredbe(EU) br. 1024/2012.
- (g) mogućnost prilagodbe rokova utvrđenih u članku 6. stavku 6. za pružanje informacija koje traže države članice ili Komisija s ciljem smanjivanja tih rokova, uzimajući u obzir napredak postignut u funkcioniranju i uporabi sustava IMI.

Članak 25.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 26.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

Zajednička izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o članku 4. stavku 3. točki (g)

Je li radno mjesto na kojem je privremeno upućeni radnik obavljao svoj posao u okviru pružanja usluga bilo popunjeno istim ili drugim upućenim radnikom u bilo kojem prethodnom razdoblju predstavlja tek jedan od mogućih čimbenika koje se, u slučaju sumnje, treba uzeti u obzir pri pripremi sveukupne procjene činjeničnog stanja.

Sama činjenica da se može raditi o jednom od čimbenika nikako se ne bi trebala tumačiti kao zabrana da upućenog radnika zamijeni drugi upućeni radnik niti kao prepreka takvoj mogućoj zamjeni koja posebice može biti svojstvena uslugama koje se pružaju sezonski, ciklički ili opetovano.

ODLUKE

ODLUKA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA br. 573/2014/EU

od 15. svibnja 2014.

o pojačanoj suradnji između javnih službi za zapošljavanje (JSZ-ova)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 149.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) U svojim zaključcima od 17. lipnja 2010. Europsko vijeće usvojilo je strategiju Europa 2020. za radna mjesta te pametan, održiv i uključiv rast („Europa 2020.“). Europsko vijeće pozvalo je na pokretanje svih instrumenata i politika Unije u svrhu potpore ostvarenju zajedničkih ciljeva te je pozvalo države članice da poduzmu pojačano usklađeno djelovanje. Javne službe za zapošljavanje (JSZ-ovi) imaju središnju ulogu u doprinosu ostvarenju cilja strategije Europa 2020. čija je svrha postizanje stope zaposlenosti od 75 % za žene i muškarce u dobi od 20 godina do 64 godine do 2020., a posebno smanjenjem nezaposlenosti među mladima.
- (2) Člankom 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije („Ugovor“) utvrđuje se sloboda kretanja radnika unutar Unije, dok su njegovim člankom 46. određene mjere za ostvarenje te slobode, posebno osiguravanjem bliske suradnje između javnih službi za zapošljavanje. Mreža JSZ-ova uspostavljena na temelju ove Odluke („Mreža“) trebala bi osim općih aspekata geografske mobilnosti obuhvatiti širok raspon ciljeva i inicijativa pomoću poticajnih mjera osmišljenih za poboljšanje suradnje među državama članicama u području zapošljavanja.
- (3) Ova Odluka trebala bi biti usmjerena na poticanje suradnje između država članica u područjima nadležnosti JSZ-ova. Time se formalizira i jača trenutačna neformalna suradnja između JSZ-ova putem sadašnje Europske mreže šefova JSZ-ova u kojoj su sve države članice pristale sudjelovati. Puni potencijal vrijednosti Mreže leži u daljnjem sudjelovanju svih država članica. O tom bi sudjelovanju trebalo obavijestiti tajništvo Mreže.
- (4) U skladu s člankom 148. stavkom 4. Ugovora, Vijeće je Odlukom 2010/707/EU ⁽³⁾ donijelo smjernice za politike zapošljavanja država članica, koje su se provodile u razdoblju od 2011. do 2013. Te integrirane smjernice usmjeravaju države članice prilikom definiranja njihovih nacionalnih programa reformi i provedbe reformi. Integrirane

⁽¹⁾ SL C 67, 6.3.2014., str. 116.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 8. svibnja 2014.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2010/707/EU od 21. listopada 2010. o smjernicama za politike zapošljavanja država članica (SL L 308, 24.11.2010., str. 46.).

smjernice temelj su preporuka za pojedine zemlje koje Vijeće upućuje državama članicama na temelju tog članka. Posljednjih su godina te preporuke obuhvaćale specifične preporuke u vezi s funkcioniranjem i kapacitetom JSZ-ova i učinkovitošću aktivnih politika tržišta rada u državama članicama.

- (5) Te bi preporuke za pojedine zemlje imale koristi od daljnje potpore u vidu poboljšanih na činjenicama utemeljenih povratnih informacija o uspješnosti provedbe politike i suradnje između JSZ-ova država članica. U tu bi svrhu Mreža trebala provoditi konkretne inicijative kao što su zajednički sustavi *benchmarkinga* temeljeni na dokazima, odgovarajuće aktivnosti uzajamnog učenja, uzajamna pomoć među članovima Mreže i provedba strateških aktivnosti u svrhu modernizacije JSZ-ova. Posebna znanja Mreže i njezinih pojedinačnih članova također bi trebalo iskoristiti kako bi se, na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije ili Odbora za zapošljavanje (EMCO) pružili dokazi o razvoju politika zapošljavanja.
- (6) Jača i usmjerenija suradnja između JSZ-ova trebala bi dovesti do poboljšane razmjene najbolje prakse. Mreža bi trebala povezivati rezultate koji se temelje na *benchmarkingu* i aktivnostima uzajamnog učenja na način koji omogućuje razvoj sustavnog, dinamičnog i integriranog procesa *benchlearninga*.
- (7) Mreža bi trebala blisko surađivati s EMCO-om na temelju članka 150. Ugovora te bi trebala pridonositi radu EMCO-a pružanjem činjeničnih dokaza i izvješća o politikama koje provode JSZ-ovi. Doprinosi Mreže Europskom parlamentu trebali bi biti usmjereni preko tajništva, a doprinosi Vijeću preko EMCO-a, bez ikakvih preinaka te, gdje je to moguće, zajedno s komentarima. Posebno, ukupno znanje Mreže o aspektima ostvarenja politika zapošljavanja i usporedna analiza JSZ-ova mogla bi pomoći pri ocjeni i izradi politika zapošljavanja donositeljima odluka o politikama, na razini Unije i na nacionalnoj razini.
- (8) Mreža bi, u okviru nadležnosti JSZ-ova, trebala pridonositi provedbi inicijativa politike u području zapošljavanja, poput Preporuke Vijeća od 22. travnja 2013. o uspostavi programa Jamstvo za mlade⁽¹⁾. Mreža bi, također, trebala podupirati inicijative usmjerene na bolju usklađenost vještina, dostojan i održiv rad, poboljšanu dobrovoljnu mobilnost radne snage i olakšavanje prijelaza iz obrazovanja i osposobljavanja na posao, uključujući i putem potpore za pružanje usluga usmjeravanja i poboljšane transparentnosti vještina i kvalifikacija. Aktivnosti Mreže trebale bi obuhvatiti evaluaciju i ocjenu aktivnih politika tržišta rada, uključujući i onih koje su usmjerene na ranjive društvene skupine i socijalnu isključenost.
- (9) Mreža bi trebala ojačati suradnju među svojim članovima, razviti zajedničke inicijative usmjerene na razmjenu informacija i najbolje prakse u svim područjima koja JSZ-ovi obuhvaćaju, usporednu analizu i savjetovanje kao i promicanje inovativnih pristupa pružanju usluga zapošljavanja. Uspostavom Mreže bit će omogućena uključiva usporedba svih JSZ-ova koja se temelji na dokazima i koja je usmjerena na rezultate, što vodi prepoznavanju najboljih praksi u područjima usluga koje JSZ-ovi pružaju. Ti bi rezultati trebali pridonijeti boljem osmišljavanju i pružanju usluga zapošljavanja u okviru njihovih posebnih odgovornosti. Inicijative Mreže trebale bi poboljšati djelotvornost JSZ-ova i omogućiti učinkovitiju javnu potrošnju. Mreža bi, također, trebala surađivati i s ostalim pružateljima usluga zapošljavanja.
- (10) U svojem godišnjem programu rada, Mreža bi trebala definirati tehničke detalje *benchmarkinga* JSZ-ova i povezanih aktivnosti uzajamnog učenja, posebno metodologije *benchlearninga*, na temelju pokazatelja *benchmarkinga* kako su navedeni u Prilogu ovoj Odluci za ocjenu uspješnosti JSZ-ova, kontekstne varijable, zahtjeve u vezi s dostavom podataka, kao i instrumente učenja integriranog programa uzajamnog učenja. U ovoj bi Odluci trebalo odrediti područja *benchmarkinga*. Države članice ostaju nadležne odlučivati hoće li na dobrovoljnoj osnovi sudjelovati u dodatnom *benchlearningu* u drugim područjima.
- (11) Ovlašt za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebala bi biti delegirana Komisiji u pogledu izmjene Priloga o pokazateljima uspješnosti *benchmarkinga*. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada

⁽¹⁾ SL C 120, 26.4.2013., str. 1.

provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući savjetovanja sa stručnjacima, posebno onima iz JSZ-ova. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

- (12) Zbog raznolikosti modela, zadaća i oblika pružanja usluga JSZ-ova, svaka država članica mora sama, iz redova višeg rukovodstva svojih JSZ-ova, imenovati jednog člana i jednog zamjenskog člana za Odbor Mreže („Odbor”). Ako je primjenjivo, član ili zamjenski član trebali bi u Odboru predstavljati druge JSZ-ove iz svoje države članice. Ako iz ustavnih razloga država članica ne može imenovati samo jedan JSZ, trebalo bi odrediti relevantne JSZ-ove tako da se njihov broj svede na najmanji mogući i da se ne mijenjaju pravila da jedna država članica ima jedan glas u Odboru. Članovi Odbora trebali bi uložiti sve napore kako bi osigurali da mišljenja i iskustva lokalnih i regionalnih vlasti budu uključena u aktivnosti Mreže te da se te vlasti redovito obavješćuje o tim aktivnostima. Članovi Odbora trebali bi imati ovlast za donošenje odluka u ime svojeg JSZ-a. Kako bi se osigurala uključenost svih JSZ-ova u Mrežu, aktivnosti bi trebale biti otvorene za s sudjelovanje JSZ-ova sa svih razina.
- (13) Kako bi se zajednički rad JSZ-ova što više uskladio sa stvarnošću na tržištu rada, Mreža bi trebala imati potpuno ažurirane podatke o nezaposlenima na razini NUTS 3.
- (14) Mreža bi se trebala temeljiti na iskustvu i zamijeniti postojeću neslužbenu savjetodavnu skupinu Europske mreže šefova JSZ-ova koju Komisija podržava od 1997., čija su stajališta uzeta u obzir u ovoj Odluci. Ključna područja djelovanja koja je utvrdila ta savjetodavna skupina u svojem izvješću naslovljenom „Strategija JSZ-ova 2020.” trebala bi doprinijeti modernizaciji i jačanju JSZ-ova.
- (15) Mreža bi trebala pružiti uzajamnu pomoć u korist svojih članova i trebala bi pomoći svojim članovima pri uzajamnoj potpori u modernizaciji organizacijskih struktura i pružanju usluga jačanjem suradnje, posebno putem prijenosa znanja, studijskih posjeta i razmjene osoblja.
- (16) Mrežu i njezine inicijative trebalo bi financirati kroz program PROGRESS/stavku zapošljavanje Programa Europske unije za zapošljavanje i socijalne inovacije („EaSI”) uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1296/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ u okviru odobrenih sredstava koje su odredili Europski parlament i Vijeće.
- (17) Za projekte koje je razvila Mreža ili koji su utvrđeni u aktivnostima uzajamnog učenja, a zatim provedeni u pojedinim JSZ-ovima, države članice trebale bi imati pristup financiranju iz Europskog socijalnog fonda (ESF), Regionalnog fonda za razvoj (ERDF) i programa Obzor 2020., Okvirnog programa Unije za istraživanje i inovacije (2014. – 2020.) uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1291/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (18) Mreža bi trebala osigurati da dopunjava, a ne zamjenjuje ili duplicira djelovanja poduzeta kao dio Europske strategije zapošljavanja u smislu glave IX. Ugovora, posebno ona koja poduzima EMCO, kao i njegove alate, poput Zajedničkog ocjenjivačkog okvira (JAF), kao i djelovanja u okviru Programa uzajamnog učenja. Nadalje, u svrhu stvaranja sinergija, Komisija bi trebala osigurati da tajništvo Mreže blisko surađuje s tajništvom EMCO-a.
- (19) Ova Odluka poštuje temeljna prava i načela koja su priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”). Posebno, ova Odluka nastoji osigurati puno poštovanje prava na pristup besplatnim uslugama posredovanja pri zapošljavanju i promicati primjenu članka 29. Povelje.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1296/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o Programu Europske unije za zapošljavanje i socijalne inovacije i izmjeni Odluke br. 283/2010/EU o uspostavi Europskog mikrofinancijskog instrumenta za zapošljavanje i socijalnu uključenost – Progress (SL L 347, 20.12.2013., str. 238.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1291/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o osnivanju Okvirnog programa za istraživanja i inovacije Obzor 2020. (2014. – 2020.) i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1982/2006/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 104.).

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Uspostava Mreže

Uspostavlja se mreža javnih službi za zapošljavanje (JSZ-ova) na razini Unije na razdoblje od 17. lipnja 2014 do 31. prosinca 2020. („Mreža”). Mreža provodi inicijative utvrđene u članku 4.

Mreža se sastoji od:

- (a) JSZ-ova kako su ih imenovale države članice;
- (b) Komisije.

EMCO ima status promatrača.

Države članice s podnacionalnim autonomnim JSZ-ovima osiguravaju njihovu primjerenu zastupljenost u posebnim inicijativama Mreže.

Članak 2.

Definicije „benchlearninga”

Za potrebe ove Odluke i aktivnosti Mreže, *benchlearning* znači proces stvaranja sustavne i integrirane veze između *benchmarkinga* i aktivnosti uzajamnog učenja koje se sastoje od identificiranja dobrih izvedbi kroz sustave *benchmarkinga* temeljene na pokazateljima uspješnosti, uključujući prikupljanje podataka, vrednovanje podataka, konsolidiranje i ocjenu podataka, uz primjenu odgovarajuće metodologije te korištenje dobivenih rezultata u konkretnim aktivnostima uzajamnog učenja temeljenih na dokazima, uključujući dobre ili najbolje modele iz prakse.

Članak 3.

Ciljevi

Cilj je ove Odluke poticanje suradnje među državama članicama putem Mreže u području zapošljavanja, u okviru područja za koja su JSZ-ovi nadležni, kako bi se pridonijelo strategiji „Europa 2020.” i provedbi odgovarajućih politika Unije i tako pružila podrška:

- (a) najranjivijim društvenim skupinama s visokom stopom nezaposlenosti, posebno starijim radnicima i mladim osobama koje nisu zaposlene, niti su u obrazovanju ili osposobljavanju (NZOO);
- (b) dostojnom i održivom radu;
- (c) boljem funkcioniranju tržišta rada EU-a;
- (d) prepoznavanju vještina koje nedostaju i pružanju informacija o njihovoj opsegu i mjestu, kao i boljem usklađivanju vještina tražitelja zaposlenja potrebama poslodavaca;
- (e) boljoj integraciji tržišta rada;
- (f) povećanoj dobrovoljnoj geografskoj i profesionalnoj mobilnosti na pravičnoj osnovi kako bi se zadovoljile specifične potrebe tržišta rada;
- (g) integraciji osoba isključenih s tržišta rada kao dijelu borbe protiv socijalne isključenosti;
- (h) evaluaciji i ocjenjivanju aktivnih inicijativa na tržištu rada i njihovoj djelotvornoj i učinkovitoj provedbi.

Članak 4.

Inicijative Mreže

1. U okviru područja za koja su JSZ-ovi nadležni, Mreža posebno provodi sljedeće inicijative:

- (a) razvoj i provedba *benchlearninga* temeljenog na dokazima među JSZ-ovima diljem Unije radi uspoređivanja, pomoću odgovarajuće metodologije, izvedbi njihovih aktivnosti u sljedećim područjima:
 - i. doprinos smanjenju nezaposlenosti za sve dobne skupine i za osjetljive skupine;
 - ii. doprinos smanjenju trajanja nezaposlenosti i smanjenju neaktivnosti radi rješavanja dugoročne i strukturne nezaposlenosti te socijalne isključenosti;

- iii. popunu slobodnih radnih mjesta (uključujući i kroz dobrovoljnu mobilnost radne snage);
 - iv. zadovoljstvo klijenata uslugama JSZ-ova.
- (b) pružanje uzajamne pomoći u obliku stručnih ili grupnih aktivnosti, putem suradnje, razmjene informacija, iskustava i osoblja među članovima Mreže, uključujući potporu provedbi preporuka specifičnih za pojedinu zemlju u vezi s JSZ-ovima koje izdaje Vijeće na zahtjev dotične države članice ili JSZ-a;
 - (c) doprinosi modernizaciji i jačanju JSZ-ova u ključnim područjima u skladu s ciljevima zapošljavanja i socijalnim ciljevima Europe 2020.;
 - (d) priprema izvješća na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije ili na vlastitu inicijativu;
 - (e) doprinosi provedbi relevantnih političkih inicijativa;
 - (f) donosi i provodi svoj godišnji program rada u kojemu određuje svoje metode rada, očekivane rezultate i detalje u vezi s provedbom *benchlearninga*;
 - (g) unapređuje i dijeli najbolju praksu o identifikaciji mladih osoba koje nisu zaposlene, niti su u obrazovanju ili osposobljavanju (NZOO) i razvoju inicijativa kojima bi se osiguralo da ti mladi ljudi steknu vještine potrebne za ulazak i ostanak na tržištu rada.

U pogledu inicijative utvrđene u prvom podstavku točki (a), *benchmarking* koristi pokazatelje određene u Prilogu. Mreža također aktivno sudjeluje u provedbi tih aktivnosti razmjenom podataka, znanja i prakse. Države članice ostaju nadležne odlučivati hoće li na dobrovoljnoj osnovi sudjelovati u dodatnim aktivnostima *benchlearninga* u područjima osim onih navedenih u točki (a) podtočkama od i. do iv.;

2. Mreža uspostavlja mehanizam izvještavanja vezan za inicijative navedene u stavku 1. U primjeni tog mehanizma, članovi Mreže podnose godišnje izvješće Odboru.

Članak 5.

Suradnja

Mreža inicira suradnju s relevantnim dionicima na tržištu rada, uključujući druge pružatelje usluga zapošljavanja, te, prema potrebi, socijalne partnere, organizacije koje predstavljaju nezaposlene osobe ili ranjive skupine, nevladine organizacije koje djeluju u području zapošljavanja, regionalne i lokalne vlasti, Europsku mrežu politika cjeloživotnog profesionalnog usmjeravanja i privatne službe za zapošljavanje tako što ih uključuje u odgovarajuće aktivnosti i sastanke Mreže te putem razmjene informacija i podataka s njima.

Članak 6.

Funkcioniranje Mreže

1. Mrežom upravlja Odbor. Država članica imenuje u Odbor jednog člana te jednog zamjenskog člana iz višeg rukovodstva svojeg JSZ-a. Komisija također imenuje jednog člana i jednog zamjenskog člana u Odbor. Zamjenski članovi Odbora zamjenjuju članove kad god je to potrebno.

EMCO među svojim članovima te u skladu sa svojim poslovníkom imenuje jednog predstavnika koji ima status promatrača u Odboru uz iznimku zatvorenih sjednica Odbora. Odbor mora imati mogućnost sastati se na zatvorenim sjednicama uz sudjelovanje jednog člana po državi članici te jednog člana iz Komisije, osim za točke dnevnog reda koje se tiču pitanja povezanih s godišnjim programom rada. Poslovnik Odbora pruža dodatna detaljna pravila o održavanju zatvorenih sjednica.

2. Odbor imenuje predsjednika i dva potpredsjednika iz redova svojih članova koje su imenovale države članice. Predsjednik predstavlja Mrežu. Potpredsjednik zamjenjuje predsjednika kada god je potrebno.

3. Odbor donosi svoj poslovnik jednoglasnom odlukom. Taj poslovnik sadrži, između ostalog, mehanizme za donošenje odluka Odbora te odredbe o imenovanju i mandatima predsjednika i zamjenika predsjednika Odbora.

4. Odbor većinskom odlukom donosi:
 - (a) godišnji program rada Mreže, uključujući uspostavu radnih skupina te jezične aranžmane sastanaka Mreže;
 - (b) tehnički okvir za provođenje *benchmarkinga* i aktivnosti uzajamnog učenja, kao dio godišnjeg programa rada Mreže, uključujući metodologiju *benchlearninga* na temelju pokazatelja *benchmarkinga* navedenih u Prilogu ovoj Odluci radi usporedbe uspješnosti JSZ-ova, kontekstne varijable, zahtjeve za dostavljanje podataka te instrumente učenja integriranog programa uzajamnog učenja;
 - (c) godišnje izvješće Mreže. To izvješće šalje se Europskom parlamentu i Vijeću i objavljuje se.
5. Odboru pomaže tajništvo koje osigurava Komisija i koje ima sjedište unutar Komisije. Tajništvo u suradnji s predsjednikom i zamjenicima predsjednika priprema sastanke Odbora, godišnji program rada Mreže i njezino godišnje izvješće. Tajništvo usko surađuje s tajništvom EMCO-a.

Članak 7.

Financijska potpora za ovu poticajnu mjeru

Globalni resursi za provedbu ove Odluke uspostavljaju se u okviru PROGRESS/stavku zapošljavanje programa za zapošljavanje i socijalne inovacije (EaSI), čija godišnja odobrena sredstva odobravaju Europski parlament i Vijeće unutar granica financijskog okvira.

Članak 8.

Izmjena Priloga o pokazateljima uspješnosti „benchmarkinga”

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 9. kako bi izmijenila Prilog radi utvrđivanja pokazatelja uspješnosti *benchmarkinga*.

Članak 9.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenim u ovom članku.
2. Delegiranje ovlasti navedeno u članku 8. dodjeljuje se Komisiji od 17. lipnja do 31. prosinca 2020.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 8. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 8. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne ulože nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 10.

Preispitivanje

Komisija Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regijâ do 18. lipnja 2017. podnosi izvješće o primjeni ove Odluke. U izvješću se posebno ocjenjuje u kojoj je mjeri Mreža pridonijela ostvarenju ciljeva određenih u članku 3. te je li ispunila svoje zadaće. U njemu se također ocjenjuje kako je Mreža razvila i provela *benchmarking* u područjima iz članka 4. stavka 1. točke (a) podtočaka od i. do iv..

*Članak 11.***Stupanje na snagu**

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 12.***Adresati**

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG

POKAZATELJI USPJEŠNOSTI BENCHMARKINGA

- A. Kvantitativni pokazatelji za područja navedena u članku 4. stavku 1. točki (a) podtočkama od i. do iv.:
1. Doprinos smanjenju nezaposlenosti za sve dobne skupine i ranjive skupine:
 - (a) prijelaz iz nezaposlenosti u zaposlenost po dobi, spolu i razini kvalifikacija kao udio u broju registriranih nezaposlenih osoba;
 - (b) broj ljudi koji napuštaju evidenciju nezaposlenih JSZ-ova kao udio u broju registriranih nezaposlenih osoba.
 2. Doprinos smanjenju trajanja nezaposlenosti i smanjenju neaktivnosti kako bi se rješavala dugoročna i strukturna nezaposlenost kao i socijalna isključenost:
 - (a) prijelaz u zapošljavanje nakon, na primjer, 6 i 12 mjeseci nezaposlenosti prema dobi, spolu i razini kvalifikacije, kao udio u broju svih prijelaza u zapošljavanje u registru JSZ-a;
 - (b) upisi u registar JSZ-a osoba koje su ranije bile neaktivne kao udio u broju svih upisa u tom registru JSZ-a po dobi i spolu.
 3. Popunjavanje slobodnih radnih mjesta (uključujući i putem dobrovoljne mobilnosti radne snage):
 - (a) popunjena slobodna radna mjesta;
 - (b) odgovori iz istraživanja Eurostata o radnoj snazi na pitanja o doprinosu JSZ-a na pronalazak trenutnog posla ispitanika.
 4. Zadovoljstvo klijenata uslugama JSZ-a:
 - (a) ukupno zadovoljstvo tražitelja posla;
 - (b) ukupno zadovoljstvo poslodavaca.
- B. Područja *benchmarkinga* kroz kvalitativnu unutarnju/vanjsku ocjenu čimbenika koji pospješuju učinak za područja navedena u članku 4. stavku 1. točki (a) podtočkama od i. do iv.:
1. Strateško upravljanje učinkom;
 2. Izrada operativnih procesa poput učinkovitog kanaliziranja/profiliranja tražitelja posla i prilagođenog korištenja aktivnih instrumenata tržišta rada;
 3. Održivo aktiviranje i upravljanje prijelazima;
 4. Odnosi s poslodavcima;
 5. Kreiranje i provođenje usluga JSZ-ova temeljenih na dokazima;
 6. Učinkovito upravljanje partnerstvima s dionicima;
 7. Raspodjela resursa JSZ-ova.
-

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

Informacije o stupanju na snagu Sporazuma između Europske zajednice i Republike Turske o sudjelovanju Republike Turske u radu Europskog centra za praćenje droga i ovisnosti o drogama

Sporazum između Europske unije i Republike Turske o sudjelovanju Republike Turske u radu Europskog centra za praćenje droga i ovisnosti o drogama ⁽¹⁾ stupit će na snagu 1. lipnja 2014., a postupak utvrđen člankom 10. Sporazuma završen je 2. svibnja 2014.

⁽¹⁾ SL L 323, 8.12.2007., str. 24.

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 574/2014

od 21. veljače 2014.

o izmjeni Priloga III. Uredbi (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o predlošku za sastavljanje izjave o svojstvima građevnih proizvoda

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 60. točku (e),

budući da:

- (1) Prema članku 4. stavku 1. Uredbe (EU) br. 305/2011 proizvođači građevnih proizvoda obvezni su sastaviti izjavu o svojstvima kada na tržište stavljaju građevni proizvod koji je obuhvaćen usklađenom normom ili je u skladu s europskom tehničkom ocjenom izdanom za taj proizvod. Prema članku 6. stavku 4. Uredbe (EU) br. 305/2011, tu izjavu treba sastaviti s pomoću predloška utvrđenog Prilogom III. toj Uredbi.
- (2) U skladu s člankom 60. točkom (e) Uredbe (EU) br. 305/2011, Komisiji je delegirana zadaća prilagodbe Priloga III. Uredbi (EU) br. 305/2011 kao odgovor na tehnički napredak.
- (3) Kako bi se odgovorilo na tehnički napredak, predložak utvrđen Prilogom III. Uredbi (EU) br. 305/2011 treba prilagoditi kako bi se omogućila fleksibilnost koju zahtijevaju različite vrste građevnih proizvoda i različiti proizvođači te pojednostavniti izjava o svojstvima.
- (4) Osim toga, praktično iskustvo s provedbom Priloga III. pokazuje da bi proizvođačima trebale dodatne upute za sastavljanje izjava o svojstvima građevnih proizvoda u skladu s primjenjivim zakonodavstvom. Davanjem takvih uputa osigurala bi se i usklađena i pravilna primjena Priloga III.
- (5) Proizvođačima treba dopustiti određenu fleksibilnost pri sastavljanju izjava o svojstvima sve dok jasno i suvislo daju bitne podatke koji se zahtijevaju člankom 6. Uredbe (EU) br. 305/2011.
- (6) Radi nedvosmislene identifikacije proizvoda obuhvaćenoga izjavom o svojstvima s obzirom na njegove razine ili razrede svojstava, proizvođači bi trebali povezati svaki pojedini proizvod s odgovarajućom vrstom proizvoda i danim skupom razina ili razreda svojstava jedinstvenom identifikacijskom oznakom iz članka 6. stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 305/2011.
- (7) Svrha je članka 11. stavka 4. Uredbe (EU) br. 305/2011 omogućiti identifikaciju i sljedivost svakoga pojedinačnoga građevnog proizvoda prema proizvođačevoj oznaci tipa ili kontrolnom ili serijskom broju. Toj svrsi ne služi izjava o svojstvima, koju poslije treba uporabiti za sve proizvode koji odgovaraju vrsti proizvoda koja je u njoj određena. Zato ne treba zahtijevati da izjava o svojstvima sadržava podatke koji se zahtijevaju člankom 11. stavkom 4.

⁽¹⁾ SL L 88, 4.4.2011., str. 5.

- (8) Kada su prijavljena tijela pravilno identificirana, popis svih certifikata i izvješća o ispitivanju, proračunima i ocjenjivanju može postati opsežan i opterećenje, a da korisnicima proizvoda obuhvaćenoga izjavom o svojstvima ne daje dodanu vrijednost. Prema tome, proizvođači ne bi trebali biti obvezni uključiti te popise u svoje izjave o svojstvima.
- (9) Kako bi se povećala učinkovitost i konkurentnost europskoga građevinskog sektora u cjelini, proizvođači koji izdaju izjave o svojstvima i žele iskoristiti pojednostavnjenje i upute da olakšaju njihovo izdavanje trebali bi to moći učiniti što je prije moguće,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilog III. Uredbi (EU) br. 305/2011 zamjenjuje se Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Izjave o svojstvima izdane prije stupanja na snagu ove Uredbe u skladu s člankom 6. Uredbe (EU) br. 305/2011 i njezinim početnim Prilogom III. smatraju se usklađenima s ovom Uredbom.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. veljače 2014.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG

„PRILOG III.

IZJAVA O SVOJSTVIMA

Br.

1. Jedinstvena identifikacijska oznaka vrste proizvoda:
2. Namjena/namjene:
.....
3. Proizvođač:
.....
4. Ovlašteni predstavnik:
.....
5. Sustav/sustavi za ocjenu i provjeru stalnosti svojstava (AVCP):
- 6.a Usklađena norma:
.....
Prijavljeno tijelo/prijavljena tijela:
.....
- 6.b Europski dokument za ocjenjivanje:
.....
Europska tehnička ocjena:
.....
Tijelo za tehničko ocjenjivanje:
Prijavljeno tijelo/prijavljena tijela:
.....
7. Objavljena svojstva:
.....
8. Odgovarajuća tehnička dokumentacija i/ili specifična tehnička dokumentacija:
.....

Prije utvrđeno svojstvo proizvoda u skladu je s objavljenim svojstvima. Ova izjava o svojstvima izdaje se, u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011, pod isključivom odgovornošću prethodno utvrđenog proizvođača.

Za proizvođača i u njegovo ime potpisao:

[Ime]

U [mjesto] dana [datum izdavanja]

[potpis]

Upute za sastavljanje izjave o svojstvima**1. OPĆENITO**

Namjena je ovih uputa pomoći proizvođačima pri sastavljanju izjave o svojstvima u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 na temelju predloška iz ovog Priloga (dalje u tekstu, 'predložak').

Ove upute nisu dio izjave o svojstvima koje izdaju proizvođači i ne trebaju se prilagati izjavama o svojstvima.

Pri sastavljanju izjave o svojstvima proizvođač:

1. reproducira tekstove i naslove predloška koji nisu navedeni u uglatim zagrada; i
2. zamjenjuje praznine i uglate zagrade umetanjem potrebnih informacija.

Proizvođači mogu dodati u izjavu o svojstvima i uputu na internetsku stranicu na kojoj je primjerak izjave o svojstvima stavljen na raspolaganje u skladu s člankom 7. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 305/2011. Ta se informacija može uključiti nakon točke 8. ili na drugome mjestu gdje ne utječe na čitljivost i jasnoću obveznih informacija.

2. FLEKSIBILNOST

Pod uvjetom da su obvezne informacije propisane člankom 6. Uredbe (EU) br. 305/2011 navedene jasno, cjelovito i usklađeno, pri sastavljanju izjave o svojstvima može se:

1. uporabiti drugačiji raspored od onog u predlošku;
2. kombinirati nekoliko točaka predloška u jednu točku;
3. prikazati točke predloška različitim redoslijedom ili s pomoću jedne ili više tablica;
4. ispustiti određene točke predloška koje nisu važne za proizvod za koji se sastavlja izjava o svojstvima. Primjerice, budući da se izjava o svojstvima temelji na usklađenoj normi ili na europskoj tehničkoj ocjeni izdanoj za taj proizvod, isključuje se primjena jedne od alternativa i ona se iz predloška ispušta. Ta se ispuštanja mogu odnositi i na točke o ovlaštenom predstavniku ili o uporabi odgovarajuće tehničke dokumentacije i specifične tehničke dokumentacije;
5. prikazati točke bez označivanja brojem.

Ako proizvođač želi izdati jedinstvenu izjavu o svojstvima koja obuhvaća različite vrste proizvoda, potrebno je odvojeno i jasno navesti najmanje sljedeće elemente za svaku inačicu proizvoda: broj izjave o svojstvima, identifikacijsku oznaku iz točke 1. i objavljena svojstva iz točke 7.

3. UPUTE ZA ISPUNJAVANJE OBRASCA

Točke predloška	Upute
Broj izjave o svojstvima	To je referentni broj izjave o svojstvima predviđen člankom 9. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 305/2011. Odabir broja prepušten je proizvođaču. Taj broj može biti jednak jedinstvenoj identifikacijskoj oznaci vrste proizvoda iz točke 1. predloška.

Točke predloška	Upute
Točka 1.	Navedite jedinstvenu identifikacijsku oznaku vrste proizvoda iz članka 6. stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 305/2011. Prema članku 9. stavku 2. Uredbe (EU) br. 305/2011, jedinstvena identifikacijska oznaka koju je odredio proizvođač i koja prati oznaku CE povezana je s vrstom proizvoda, a time i s razinama ili razredima svojstava građevnog proizvoda, kako se navode u izjavi o svojstvima sastavljenoj za taj proizvod. Nadalje, primateljima građevnih proizvoda, osobito njihovim krajnjim korisnicima nužno je omogućiti nedvosmisleno utvrđivanje tih razina ili razreda svojstava za bilo koji proizvod. Stoga je proizvođač dužan svaki građevni proizvod za koji je sastavljena izjava o svojstvima jedinstvenom identifikacijskom oznakom povezati s odgovarajućom vrstom proizvoda i određenim razinama ili razredima svojstava, a ta je oznaka i referenca iz članka 6. stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 305/2011.
Točka 2.	Navedite namjenu ili, po potrebi, namjene građevnog proizvoda kako je predvidio proizvođač, u skladu s primjenjivim usklađenim tehničkim specifikacijama.
Točka 3.	Navedite ime, registrirani trgovački naziv ili registrirani žig i kontaktnu adresu proizvođača, kako je propisano člankom 11. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 305/2011.
Točka 4.	Ova se točka uključuje i ispunjava samo ako je određen ovlaštenu predstavnik. U tom slučaju navedite ime i adresu za kontakt ovlaštenog predstavnika čiji mandat obuhvaća zadaće iz članka 12. stavka 2. Uredbe (EU) br. 305/2011.
Točka 5.	Navedite broj primjenjivog sustava ili sustavâ ocjenjivanja i provjere stalnosti svojstava (AVCP) građevnog proizvoda kako je utvrđeno u Prilogu V. Uredbi (EU) br. 305/2011. Ako se primjenjuje više sustava, navodi se svaki od njih.
Točke 6.a i 6.b	Budući da proizvođač izjavu o svojstvima sastavlja na temelju usklađene norme ili europske tehničke ocjene izdane za taj proizvod, te dvije različite okolnosti prikazane u točkama 6.a i 6.b trebaju se smatrati alternativama, a u izjavi o svojstvima primjenjuje se i ispunjava samo jedna od njih. Ako se primjenjuje točka 6.a, tj. ako se izjava o svojstvima temelji na usklađenoj normi, navedite sljedeće: (a) referentni broj usklađene norme i datum njezina izdavanja (datirana uputa) i (b) identifikacijski broj prijavljenog tijela/prijavljenih tijela. Pri navođenju naziva prijavljenog tijela/prijavljenih tijela važno je naziv navesti na izvornom jeziku, bez prevođenja na druge jezike. Ako se primjenjuje točka 6.b, tj. ako se izjava o svojstvima temelji na europskoj tehničkoj ocjeni izdanoj za taj proizvod, navedite sljedeće: (a) broj europskog dokumenta za ocjenjivanje i datum njegova izdavanja; (b) broj europske tehničke ocjene i datum njezina izdavanja; (c) naziv tijela za tehničko ocjenjivanje; i (d) identifikacijski broj prijavljenog tijela/prijavljenih tijela.

Točke predloška	Upute
Točka 7.	Pod ovom točkom u izjavi o svojstvima navodi se sljedeće: (a) popis bitnih značajka, kako je utvrđeno u usklađenim tehničkim specifikacijama za namjenu ili namjene navedene u točki 2.; i (b) za svaku važnu značajku, objavljeno svojstvo iskazano razinom, razredom ili opisno, u odnosu na tu značajku, odnosno za značajke za koje svojstva nisu objavljena, slova „NPD” – bez utvrđenog svojstva (engl. <i>No Performance Determined</i>). Ta se točka može ispuniti s pomoću tablice u kojoj se pokazuje povezanost usklađenih tehničkih specifikacija sa sustavima ocjenjivanja i provjere stalnosti svojstava posebno za svaku važnu značajku proizvoda, kao i za svojstvo u odnosu na svaku važnu značajku. Svojstvo se objavljuje jasno i izričito. Zbog toga se svojstvo u izjavi o svojstvima ne može opisati samo navođenjem formule proračuna koju primjenjuju primatelji. Nadalje, razine ili razredi svojstava iskazani u referentnim dokumentima reproduciraju se u samoj izjavi o svojstvima i stoga se ne mogu izraziti samo upućivanjem na te dokumente u izjavi o svojstvima. Međutim, osobito svojstva strukturnog ponašanja građevnog proizvoda mogu se izraziti upućivanjem na odgovarajuću proizvodnu dokumentaciju ili konstrukcijski proračun. U tom se slučaju odgovarajuća dokumentacija prilaže izjavi o svojstvima.
Točka 8.	Ova se točka uključuje u izjavu o svojstvima i ispunjava samo ako se upotrebljava odgovarajuća tehnička dokumentacija i/ili specifična tehnička dokumentacija, u skladu s člancima 36. do 38. Uredbe (EU) br. 305/2011 radi navođenja zahtjeva s kojima je proizvod usklađen. U tom slučaju, pod ovom točkom u izjavi o svojstvima navodi se sljedeće: (a) referentni broj specifične ili odgovarajuće tehničke dokumentacije; i (b) zahtjevi s kojima je proizvod usklađen.
Potpis	Zamijenite praznine unutar uglatih zagrada traženim informacijama i potpisom.”

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 575/2014**od 27. svibnja 2014.****o izmjeni Uredbe (EU) br. 383/2012 o utvrđivanju tehničkih zahtjeva za vozačke dozvole opremljene medijem za pohranu podataka (mikročipom)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 1. stavak 2.,

budući da:

- (1) Uredba Komisije (EU) br. 383/2012 ⁽²⁾ primjenjuje se na vozačke dozvole koje uključuju mikročip te se u okviru te Uredbe utvrđuje niz tehničkih zahtjeva.
- (2) Posebno odjeljkom III.4.2. Priloga III. Uredbi (EU) br. 383/2012 utvrđuje se sustav brojčanog označivanja za EU homologaciju koji se temelji na dodjeli razlikovnog broja za državu članicu koja je izdala EU tipno odobrenje.
- (3) Nakon pristupanja Hrvatske Uniji, potrebno je osigurati razlikovni broj za tu zemlju koji je u skladu s rednim brojem za UN/ECE tipno odobrenje.
- (4) Uredbu (EU) br. 383/2012 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (5) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora o vozačkim dozvolama,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Odjeljak III.4.2. Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 383/2012 zamjenjuje se tekстом u prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. svibnja 2014.

*Za Komisiju**Predsjednik*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ SL L 403, 30.12.2006., str. 18.⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) br. 383/2012 od 4. svibnja 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva za vozačke dozvole opremljene medijem za pohranu podataka (mikročipom) (SL L 120, 5.5.2012., str. 1.).

PRILOG

Odjeljak III.4.2. Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 383/2012 zamjenjuje se sljedećim:

„III.4.2. **Sustav brojčanog označivanja**

Sustav brojčanog označivanja za EU homologaciju sastoji se od:

(a) slova ‚e‘ iza kojega slijedi razlikovni broj za državu članicu koja je izdala EU tipno odobrenje

- 1 za Njemačku
- 2 za Francusku
- 3 za Italiju
- 4 za Nizozemsku
- 5 za Švedsku
- 6 za Belgiju
- 7 za Mađarsku
- 8 za Češku
- 9 za Španjolsku
- 11 za Ujedinjenu Kraljevinu
- 12 za Austriju
- 13 za Luksemburg
- 17 za Finsku
- 18 za Dansku
- 19 za Rumunjsku
- 20 za Poljsku
- 21 za Portugal
- 23 za Grčku
- 24 za Irsku
- 25 za Hrvatsku
- 26 za Sloveniju
- 27 za Slovačku
- 29 za Estoniju
- 32 za Latviju
- 34 za Bugarsku
- 36 za Litvu
- 49 za Cipar
- 50 za Maltu;

(b) Slovim DL kojima prethodi crtica i nakon kojih slijede dvije brojke koje označavaju redni broj ove Uredbe ili najnoviju veću tehničku izmjenu ove Uredbe. Redni broj za ovu Uredbu je 00.

(c) Jedinstveni identifikacijski broj EU tipnog odobrenja koji je dodijelila država članica izdavateljica.

Primjer sustava brojčanog označivanja EU tipnog odobrenja: e50-DL00 12345

Broj odobrenja pohranjuje se na mikročipu u DG 1 za svaku vozačku dozvolu koja ima takav mikročip.”

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 576/2014**od 27. svibnja 2014.****o utvrđivanju paušalnih uvoznih vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerade voća i povrća ⁽²⁾, a posebno njezin članak 136. stavak 1.,

budući da:

- (1) Provedbenom uredbom (EU) br. 543/2011, prema ishodu Urugvajске runde multilateralnih pregovora o trgovini, utvrđuju se kriteriji kojima Komisija određuje paušalne vrijednosti za uvoz iz trećih zemalja, za proizvode i razdoblja određena u njezinu Prilogu XVI. dijelu A.
- (2) Paušalna uvozna vrijednost izračunava se za svaki radni dan, u skladu s člankom 136. stavkom 1. Provedbene uredbe (EU) br. 543/2011, uzimajući u obzir promjenjive dnevne podatke. Stoga ova Uredba treba stupiti na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Paušalne uvozne vrijednosti iz članka 136. Provedbene uredbe (EU) br. 543/2011 određene su u Prilogu ovoj Uredbi.

*Članak 2.*Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. svibnja 2014.

Za Komisiju,
u ime predsjednika,
Jerzy PLEWA
Glavni direktor za poljoprivredu i ruralni razvoj

⁽¹⁾ SL L 299, 16.11.2007., str. 1.

⁽²⁾ SL L 157, 15.6.2011., str. 1.

PRILOG

Paušalne uvozne vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka treće zemlje ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrijednost
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
0709 93 10	ZZ	65,6
	MA	29,9
	TR	111,2
0805 10 20	ZZ	70,6
	EG	41,2
	MA	41,0
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	44,0
	TR	121,8
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	130,6
	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Nomenklatura država utvrđena Uredbom Komisije (EZ) br. 1833/2006 (SL L 354, 14.12.2006., str. 19.). Oznakom „ZZ” označava se „drugo podrijetlo”.

ODLUKE

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE

od 27. svibnja 2014.

o izmjeni Odluke 2011/166/EU o osnivanju konzorcija SHARE-ERIC

(2014/302/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 723/2009 od 25. lipnja 2009. o pravnom okviru Zajednice za Konzorcij europskih istraživačkih infrastruktura (ERIC) ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 11. stavak 1.,

budući da:

- (1) Istraživanje o zdravlju, starenju i umirovljenju u Europi Odlukom Komisije 2011/166/EU organizirano je kao Konzorcij europskih istraživačkih infrastruktura (SHARE-ERIC) ⁽²⁾.
- (2) Statuti konzorcija SHARE-ERIC u prilogu Odluci 2011/166/EU predviđaju premještanje zakonskog sjedišta iz Nizozemske u Njemačku čim njemačka tijela dostave potrebnu izjavu u skladu s točkom (d) članka 5. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 723/2009.
- (3) Nakon što je Njemačka dostavila izjavu, konzorcij SHARE-ERIC je 21. rujna 2013. Komisiji podnio prijedlog izmjena svojih statuta u skladu s člankom 11. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 723/2009.
- (4) Nekoliko izmjena, uključujući izmjenu kojom se uzima u obzir premještanje zakonskog sjedišta u Njemačku, stupilo je na snagu u skladu s člankom 11. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 723/2009.
- (5) Za ostale izmjene kojima se definira vlasništvo i širenje podataka konzorcija SHARE-ERIC te one koje se odnose na oslobođenja od poreza zbog premještanja sjedišta u Njemačku, potrebno je odobrenje Komisije.
- (6) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Odbora uspostavljenim člankom 20. Uredbe (EZ) br. 723/2009.,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Statuti konzorcija SHARE-ERIC priloženi Odluci 2011/166/EU mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. svibnja 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ SL L 206, 8.8.2009., str. 1.

⁽²⁾ Odluka Komisije 2011/166/EU od 17. ožujka kojom se osniva konzorcij SHARE-ERIC (SL L 71, 18.3.2011., str. 20.).

PRILOG

Statuti konzorcija SHARE-ERIC mijenjaju se kako slijedi:

1. Članak 11. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Konzorcij SHARE-ERIC vlasnik je Istraživanja i svih podataka koji su njime prikupljeni, uključujući dodatke koji su certificirani od konzorcija SHARE, metapodatke i parapodatke te sve datoteke s adresama i poveznicama, a ujedno je i vlasnik svih prava intelektualnog vlasništva koja proizlaze iz organiziranja i provođenja Istraživanja.”.

2. Članak 12. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Konzorcij SHARE-ERIC će bez odlaganja znanstvenoj zajednici staviti na raspolaganje prikupljene podatke nakon čišćenja, imputacije i dokumentiranja podataka te nakon što razmotri međunarodne i nacionalne zakone o zaštiti privatnosti.”.

3. Članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Oslobođenja od poreza na osnovu točke (g) članka 143. stavka 1. i točke (b) članka 151. stavka 1. Direktive 2006/112/EZ te u skladu s člankom 50. i 51. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 (*) primjenjuju se na kupovinu roba i usluga za službene potrebe konzorcija SHARE-ERIC, koje konzorcij nabavlja i plaća i za koje iznos povrata PDV-a prelazi ukupni iznos od 25 EUR po računu. Oslobođenja se ne primjenjuju na nabave pojedinačnih članova.

Međutim, prvi podstavak ne primjenjuje se na način koji bi za posljedicu imao narušavanje tržišnog natjecanja.

(*) SL L 77, 23.3.2011., str. 1.”.

(b) dodani su sljedeći stavci 5. i 6.:

„5. Oslobođenje od plaćanja trošarina može se odobriti za trošarinsku robu prema definiciji u točkama (b) i (c) članka 1. stavka 1. Direktive Vijeća 2008/118/EZ (*) u skladu s točkom (b) članka 12. stavka 1. te Direktive, pod uvjetom da je ta trošarinska roba namijenjena isključivo za službenu uporabu konzorcija SHARE-ERIC, koji je nabavlja i plaća.

Oslobođenje od plaćanja trošarina ne odobrava se za trošarinsku robu koja je namijenjena za osobnu uporabu zaposlenika konzorcija SHARE-ERIC ili trećih osoba.

6. Povrat pristojbi koje su plaćene za energetske proizvode i električnu energiju prema definiciji u točki (a) članka 1. stavka 1. Direktive 2008/118/EZ moguće je u skladu s točkom (b) članka 12. stavka 1. i članka 12. stavka 2. te Direktive, pod uvjetom da su ti energetske proizvodi i električna energija namijenjeni isključivo za službene potrebe konzorcija SHARE-ERIC, koji ih nabavlja i plaća, te da iznos pristojbe ne prelazi ukupni iznos od 25 EUR po računu.

Oslobođenje od plaćanja pristojbe ne odobrava se za energetske proizvode i električnu energiju koji su namijenjeni za osobnu uporabu zaposlenika konzorcija SHARE-ERIC ili trećih osoba.

(*) SL L 9, 14.1.2009., str. 12.”.

ODLUKA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE**od 20. veljače 2014.****o zabrani monetarnog financiranja i remuneraciji državnih depozita od strane nacionalnih središnjih banaka****(ESB/2014/8)****(2014/303/EU)**

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno drugu alineju članka 132. stavka 1.,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno drugu alineju članka 34. stavka 1.,

budući da:

- (1) U skladu s člankom 271.(d) Ugovora o funkcioniranju Europske unije i člankom 35. stavkom 6. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, u vezi s devetom uvodnom izjavom Uredbe Vijeća (EZ) br. 3603/93 ⁽¹⁾, Upravno vijeće ovlašteno je ocijeniti ispunjavaju li nacionalne središnje banke obveze utvrđene Ugovorima. U tu svrhu, Upravno vijeće prati postupaju li nacionalne središnje banke u skladu sa zabranom monetarnog financiranja kao što je utvrđeno u članku 123. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Cilj ove Odluke jest pojasniti kriterije koje će Europska središnja banka (ESB) primjenjivati u odnosu na remuneraciju depozita koje drže države i tijela javne vlasti kod svojih središnjih banaka u odnosu na zabranu monetarnog financiranja prema Ugovoru, za potrebe gore navedene uloge praćenja Upravnog vijeća
- (2) Radi praćenja postupanja u skladu sa zabranom monetarnog financiranja utvrđenom u članku 123. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ESB će uzeti u obzir remuneraciju državnih depozita, koja ne bi smjela biti viša od remuneracije utemeljene na odgovarajućim kamatnim stopama na tržištu novca. Ova Odluka određuje tržišne kamatne stope koje će funkcionirati kao gornje granice za remuneraciju državnih depozita i koje će biti uzete u obzir kod praćenja postupanja u skladu s Ugovorom od 1. prosinca 2014.,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Odluke:

- (a) „država” znači sve osobe javnog prava navedene u članku 123. Ugovora, kao što se tumači u smislu Uredbe (EZ) br. 3603/93, osim za kreditne institucije koje su u javnom vlasništvu, prema kojima, u pogledu ponude pričuva nacionalnih središnjih banaka, nacionalne središnje banke i ESB postupaju jednako kao i prema privatnim kreditnim institucijama;
- (b) „državni depoziti” znači prekonoćni i oročeni depoziti prihvaćeni od strane nacionalnih središnjih banaka od bilo koje države;

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 3603/93 od 13. prosinca 1993. o utvrđivanju definicija za primjenu zabrana iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora (SL L 332, 31.12.1993., str. 1.).

- (c) „kamatna stopa na neosiguranom prekonoćnom tržištu” znači: i. u odnosu na prekonoćne depozite u eurima, prosječna eurska prekonoćna kamatna stopa na europskom međubankovnom tržištu (EONIA); i ii. u odnosu na prekonoćne depozite u drugoj valuti, usporediva stopa;
- (d) „kamatna stopa na osiguranom tržištu” znači i. u odnosu na oročene depozite u eurima, referentna kamatna stopa za repo poslove (EUREPO) s usporedivim dospijecem, ako je primjenjivo; i ii. u odnosu na oročene depozite u drugoj valuti, usporediva stopa.

Članak 2.

Remuneracija državnih depozita i postupanje u skladu sa zabranom monetarnog financiranja

1. Za potrebe praćenja postupanja u skladu sa zabranom monetarnog financiranja, trebale bi se primjenjivati sljedeće gornje granice remuneracije državnih depozita kod nacionalnih središnjih banaka.
 - (a) za prekonoćne depozite, kamatna stopa na neosiguranom prekonoćnom tržištu;
 - (b) za oročene depozite, kamatna stopa na osiguranom tržištu, ili, ako nije raspoloživa, kamatna stopa na neosiguranom prekonoćnom tržištu.
2. Postupanje u skladu s gornjim granicama navedenim u stavku 1. ocjenjuje se u smislu svih značajnih činjenica koje se posebno odnose na svaki pojedinačni slučaj.

Članak 3.

Stupanje na snagu

1. ESB primjenjuje odredbe ove Odluke od 1. prosinca 2014.
2. Ova Odluka stupa na snagu 22. veljače 2014.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 20. veljače 2014.

Predsjednik ESB-a
Mario DRAGHI

SMJERNICE

SMJERNICA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 20. veljače 2014.

o domaćim operacijama upravljanja imovinom i obvezama od strane nacionalnih središnjih banaka

(ESB/2014/9)

(2014/304/EU)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno prvu alineju njegovog članka 127. stavka 2.,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno njegov članak 12. stavak 12.1. i članak 14. stavak 14.3.,

Budući da:

- (1) Ostvarenje jedinstvene monetarne politike zahtijeva da Europska središnja banka (ESB) utvrdi opća načela kojih se moraju pridržavati nacionalne središnje banke država članica čija je valuta euro kada na vlastitu inicijativu obavljaju domaće operacije s imovinom i obvezama; takve operacije ne bi trebale ometati jedinstvenu monetarnu politiku.
- (2) Repo ugovori, koje nacionalne središnje banke sklope s nacionalnim središnjim bankama izvan Eurosustava, mogu nakon stupanja na snagu utjecati na likvidnost u eurima i time na jedinstvenu monetarnu politiku. Stoga je radi bolje zaštite cjelovitosti jedinstvene monetarne politike Upravno vijeće 22. listopada 2009. odlučilo da je njegova prethodna suglasnost potrebna za određene sporazume o likvidnosti koje sklope nacionalne središnje banke s nacionalnim središnjim bankama izvan Eurosustava.
- (3) Radi očuvanja cjelovitosti jedinstvene monetarne politike i poticanja plasmana državnih depozita na tržište, kako bi se olakšalo upravljanje likvidnošću i provedba monetarne politike Eurosustava, moraju se odrediti ograničenja remuneracija državnih depozita koji se drže kod nacionalnih središnjih banaka kao fiskalnih agenata sukladno članku 21. stavku 21.2. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (dalje u tekstu „Statut ESSB-a”). Osim toga, uvođenjem gornje granice remuneracije državnih depozita utemeljene na kamatnim stopama na tržištu novca omogućava se lakše praćenje postupanja nacionalnih središnjih banaka u skladu sa zabranom monetarnog financiranja koje provodi ESB u skladu s člankom 271. točkom d. Ugovora.
- (4) S obzirom na izvanrednu i privremenu narav državnih depozita povezanih s Europskom unijom/Međunarodnim monetarnim fondom i drugim usporedivim programima financijske potpore, primjenjivi postupci ne bi trebali ograničavati mogućnost nacionalne vlade da drži depozite kod svoje nacionalne središnje banke, poglavito zbog toga što držanje tih depozita može činiti dio uvjeta odgovarajućeg programa. Isključivanje takvih depozita iz iznosa praga ne utječe negativno na jedinstvenu monetarnu politiku u istom omjeru kao i držanje državnih depozita u drugim državama članicama čija je valuta euro.

DONIJELO JE OVU SMJERNICU:

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se smjernica primjenjuje na sve operacije nacionalnih središnjih banaka koje obuhvaćaju iznose u eurima, uključujući operacije koje nacionalne središnje banke obavljaju kao nalogodavci u vlastito ime ili kao agenti u ime trećih osoba ili istodobno kao nalogodavci i agenti. Smjernica se ne primjenjuje na sljedeće operacije:

- (a) stalno raspoložive mogućnosti i operacije koje izvršavaju nacionalne središnje banke na inicijativu ESB-a, osobito operacije koje se obavljaju u skladu sa Smjernicom ESB/2011/14 ⁽¹⁾;
- (b) transakcije plemenitim metalima i devizne poslove na teret sredstava u eurima koje su obuhvaćene Smjernicom ESB/2003/12 ⁽²⁾;
- (c) operacije nacionalnih središnjih banaka u vezi likvidnosne podrške u nuždi.

2. Članci 7. i 8. ne primjenjuju se na operacije koje nacionalne središnje banke obavljaju:

- (a) u svojstvu fiskalnih agenata sukladno članku 21. stavku 21.2 Statuta ESSB-a;
- (b) za svoje administrativne svrhe ili za svoje osoblje sukladno članku 24. Statuta ESSB-a;
- (c) prilikom upravljanja mirovinskim fondom za svoje osoblje;
- (d) prilikom upravljanja depozitnim programom za svoje osoblje ili druge stranke;
- (e) prilikom prijenosa svoje dobiti državi.

Operacije koje obavlja mirovinski fond osoblja nacionalne središnje banke, kojim upravlja samostalna institucija, izuzete su iz članka 6. i 9. Povrh toga, zahtjevi za *ex post* izvješćivanje iz članka 6. i 9. ne primjenjuju se na operacije koje nacionalne središnje banke obavljaju za svoje administrativne svrhe ili transakcije deponiranja vezane uz tekuće račune koje osoblje ili stranke drže kod nacionalnih središnjih banaka.

3. Osim zahtjeva za *ex post* izvješćivanje iz članka 6. stavka 1., ova Smjernica se ne primjenjuje na operacije u okviru usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvmama.

4. Ne dovodeći u pitanje gornji stavak 1., članci 5. i 11. primjenjuju se na državne depozite nominirane u eurima ili u stranoj valuti.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Smjernice:

- (a) „repo ugovor” znači ugovor na temelju kojeg su se nacionalna središnja banka i nacionalna središnja banka izvan europodručja sporazumjele o provođenju jedne ili više određenih repo transakcija. Kod repo transakcije jedna strana pristaje kupiti od druge strane (ili prodati joj) vrijednosne papire nominirane u eurima uz plaćanje ugovorene cijene u eurima na datum trgovanja, uz istovremeni sporazum o prodaji drugoj strani (ili kupnji od nje) jednakovrijednih vrijednosnih papira uz plaćanje druge ugovorene cijene u eurima na datum dospijeca;
- (b) „država” znači sve javne subjekte države članice ili bilo koje javne subjekte Unije navedene u članku 123. Ugovora, kao što se tumači u smislu Uredbe vijeća (EZ) br. 3603/93 ⁽³⁾, osim za kreditne institucije u javnom vlasništvu, prema kojima, u pogledu ponude pričuva nacionalnih središnjih banaka, nacionalne središnje banke i ESB postupaju jednako kao i prema privatnim kreditnim institucijama.

⁽¹⁾ Smjernica ESB/2011/14 od 20. rujna 2011. o instrumentima i postupcima monetarne politike Eurosustava (SL L 331, 14.12.2011., str. 1.).

⁽²⁾ Smjernica ESB/2003/12 od 23. listopada 2003. za transakcije država članica sudionica s njihovim operativnim deviznim sredstvima u skladu s člankom 31. stavkom 3. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (SL L 283, 31.10.2003., str. 81.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 3603/93 od 13. prosinca 1993. o utvrđivanju definicija za primjenu zabrana iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora (SL L 332, 31.12.1993., str. 1.).

- (c) „državni depoziti” znači sve prekonoćne i oročene depozite koje prihvaćaju nacionalne središnje banke od države, uključujući depozite u stranim valutama;
- (d) „kamatna stopa na neosiguranom prekonoćnom tržištu” znači: (a) u odnosu na prekonoćne depozite u domaćoj valuti, prosječna eurska prekonoćna kamatna stopa na europskom međubankovnom tržištu (EONIA); (b) u odnosu na prekonoćne depozite u stranoj valuti, usporediva kamatna stopa;
- (e) „kamatna stopa na osiguranom tržištu” znači: (a) u odnosu na oročene depozite u domaćoj valuti, referentnu kamatnu stopu za repo poslove (EUREPO) s usporedivim dospijecom ako je dostupno, i (b) u odnosu na oročene depozite u stranoj valuti, usporediva kamatna stopa;
- (f) „bruto domaći proizvod” znači vrijednost ukupne proizvodnje dobara i usluga, umanjene za intermedijarnu potrošnju i uvećanu za neto poreze na proizvode i uvoze, u određenom razdoblju;
- (g) „kamatna stopa na novčane depozite” znači unaprijed utvrđenu kamatnu stopu koja se primjenjuje na druge ugovorne strane kojima novčani depoziti Eurosustava omogućavaju polaganje prekonoćnih depozita kod nacionalne središnje banke.

Članak 3.

Organizacijska pitanja

1. Nacionalne središnje banke poduzimaju odgovarajuće mjere, koje prati Izvršni odbor, za omogućavanje drugim ugovornim stranama da razlikuju operacije koje obavljaju nacionalne središnje banke na temelju ove Smjernice od operacija Europskog sustava središnjih banaka koje obavljaju nacionalne središnje banke u skladu s instrumentima i postupcima utvrđenim u Smjernici ESB/2011/14.
2. Nacionalne središnje banke poduzimaju odgovarajuće mjere kojima se osigurava da nacionalne središnje banke prilikom obavljanja poslova obuhvaćenih ovom Smjernicom ne koriste povjerljive informacije o monetarnoj politici.
3. Nacionalne središnje banke obavještavaju ESB o mjerama poduzetim u skladu sa stavcima 1. i 2.

Članak 4.

Prethodna suglasnost za repo ugovore s nacionalnim središnjim bankama izvan Eurosustava

1. Prije nego što nacionalne središnje banke sklope repo ugovore s nacionalnim središnjim bankama izvan Eurosustava, dostavljaju te ugovore ESB-u radi prethodne suglasnosti Upravnog vijeća.
2. Nacionalne središnje banke dostavljaju ESB-u svoje zahtjeve za prethodnu suglasnost što je ranije moguće prije predviđenog datuma sklapanja repo ugovora. Svaki zahtjev mora sadržavati barem sljedeće podatke:
 - (a) identitet druge ugovorne strane repo ugovora;
 - (b) svrhu repo ugovora;
 - (c) iznos i datume određenih repo transakcija, u mjeri u kojoj su ti podaci dostupni; predviđeni agregirani iznos tih transakcija;
 - (d) dospijeće repo ugovora i u mjeri u kojoj su ti podaci dostupni, dospijeće određenih repo transakcija koje se trebaju obaviti;
 - (e) sve druge podatke koje nacionalna središnja banka koja podnosi zahtjev smatra bitnim.
3. Upravno vijeće daje odgovor na svaki zahtjev što je prije moguće, a svakako najkasnije u roku od 40 radnih dana nakon primitka zahtjeva.
4. Prilikom primitka zahtjeva za davanje prethodne suglasnosti, Upravno vijeće uzima u obzir:
 - (a) glavni cilj u vidu osiguravanja cjelovitosti monetarne politike;
 - (b) očuvanje učinkovitosti upravljanja likvidnošću u eurima od strane Eurosustava;

- (c) koordinirani pristup Eurosustava u odnosu na provođenje repo transakcija s nacionalnim središnjim bankama izvan Eurosustava;
 - (d) jednaka pravila igre za sve kreditne institucije koje se nalaze u državi članici čija je valuta euro.
5. Ako Upravno vijeće smatra da repo ugovor ne bi bio u skladu s ciljevima utvrđenim u stavku 4. može zahtijevati da se repo ugovor, koji mu je dostavljen radi davanja suglasnosti:
- (a) sklopi kasnije od prvotno planiranog datuma; ili
 - (b) na određeni način izmijeni i ponovno podnese radi davanja suglasnosti prije nego što ga odgovarajuća nacionalna središnja banka sklopi.
6. Upravno vijeće nastoji udovoljiti zahtjevima za prethodnu suglasnost nacionalnih središnjih banaka uzimajući u obzir načela razmjernosti i nediskriminacije.

Članak 5.

Ograničenja remuneracija državnih depozita

1. Na remuneracije državnih depozita primjenjuju se sljedeće gornje granice:
- (a) za prekonoćne depozite, kamatna stopa na neosiguranom prekonoćnom tržištu;
 - (b) za oročene depozite, kamatna stopa na osiguranom tržištu ili, ako nije dostupna, kamatna stopa na neosiguranom prekonoćnom tržištu.
2. Na bilo koji kalendarski dan, ukupni iznos svih prekonoćnih i oročenih državnih depozita kod nacionalne središnje banke koji premašuje: (a) 200 milijuna eura; ili (b) 0.04 % bruto domaćeg proizvoda države članice u domicilnoj državi nacionalne središnje banke remunerira se po nultoj kamatnoj stopi.
3. Na državne depozite povezane s Europskom unijom/Međunarodnim monetarnim fondom i drugim programima financijske potpore, koji se drže na računima kod nacionalnih središnjih banaka, primjenjuje se stavak 1., ali se ne uračunavaju u iznos praga naveden u stavku 2.

Članak 6.

Izvješćivanje

1. Nacionalne središnje banke podnose ESB-u *ex ante* izvješća o učinku ukupne neto likvidnosti njihovih operacija upravljanja domaćom imovinom i obvezama u kontekstu općeg okvira Eurosustava za upravljanje likvidnošću. Nacionalna središnja banka uključuje prijenos svoje dobiti državi u svoju prognozu autonomnih faktora likvidnosti najkasnije jedan tjedan prije izvršenja prijenosa. Nadalje, nacionalna središnja banka osigurava putem odgovarajućih mjera da operacije ulaganja i depozitni programi ne proizvedu učinke po likvidnost koji se ne mogu točno prognozirati.
2. Upotrebljavajući format za *ex post* izvješćivanje iz Priloga II. ove Smjernice, nacionalne središnje banke jednom mjesečno podnose ESB-u *ex post* izvješće o pojedinostima operacija koje su obavile tijekom prethodnog mjeseca. U vezi mjesečnog *ex post* izvješća, opći prag od 500 milijuna eura primjenjuje se na mjesečni promet u svakoj pojedinačnoj kategoriji navedenoj u Prilogu II., pri čemu se transakcije uračunavaju u iznos praga na sljedeći način:
- (a) bruto zbroj kupnji, prodaja i otkupa za svaku od sljedećih kategorija:
 - i. operacije ulaganja;
 - ii. upravljanje mirovinskim fondovima;
 - iii. djelatnosti agenta;
 - (b) bruto zbroj vrijednosnih papira koji se daju ili uzimaju u zajam za sljedeće kategorije:
 - i. zajmovi vrijednosnih papira; i
 - ii. repo transakcije;

- (c) bruto zbroj odobrenih kredita i primljenih depozita za kategoriju kreditnih i depozitnih programa;
- (d) iznos za svaku od sljedećih kategorija:
 - i. obveze prema trećim osobama; i
 - ii. prijenos i potpore.

Ako je bruto zbroj transakcija u kategoriji ispod odgovarajućeg praga, nacionalne središnje banke u izvještajni format unose nulu, kao i u slučajevima u kojima transakcije nisu obavljene. Nacionalne središnje banke mogu nastaviti podnositi izvješća ESB-u o svim svojim transakcijama čak i ako prag za jednu ili više kategorija nije dosegnut (potpuno izvješćivanje).

Za transakcije u eurima koje se obavljaju u okviru usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama, nacionalne središnje banke postupaju, pored toga, u skladu sa ostalim primjenjivim izvještajnim zahtjevima.

3. Ako se na temelju izvještajnih zahtjeva otkrije da operacije upravljanja imovinom i obvezama određene nacionalne središnje banke proturječe zahtjevima jedinstvene monetarne politike, ESB može dati posebne upute u odnosu na postupanje predmetne nacionalne središnje banke prilikom upravljanja imovinom i obvezama.

Članak 7.

Pragovi

1. Operacije se ne mogu obavljati iznad praga navedenog u Prilogu I. ove Smjernice bez prethodne suglasnosti ESB-a. Takav se prag primjenjuje i na repo transakcije ne dirajući u postupak davanja prethodne suglasnosti za repo ugovore iz članka 4.
2. Pored praga za dnevne agregirane operacije iz Priloga I. ove Smjernice, ESB može utvrditi i primjenjivati dodatne pragove za kumulativne kupnje nacionalnih središnjih banaka ili prodaje imovine i obveza u bilo kojem određenom razdoblju.
3. Upravno vijeće može u svako doba promijeniti prag iz Priloga I. ove Smjernice.

Članak 8.

Postupak povodom zahtjeva za davanje prethodne suglasnosti

1. Nacionalne središnje banke prosljeđuju svoje zahtjeve za prethodnu suglasnost što je ranije moguće. Ako se operacija mora namiriti istog dana ili sljedećeg radnog dana, ESB prima takve zahtjeve najkasnije do 9.00 sati ⁽¹⁾ na predviđeni datum trgovanja. Za sve ostale operacije, ESB prima odgovarajuće zahtjeve najkasnije do 11.00 sati na predviđeni datum trgovanja.
2. Zahtjev nacionalne središnje banke podnosi se u skladu s Prilogom III. ove Smjernice. Kada se transakcija, za koju je prethodna suglasnost bila zatražena i dana, ne obavi u skladu s prethodnom suglasnošću, nacionalna središnja banka odmah obavještava ESB.
3. U iznimnim okolnostima, nacionalne središnje banke koje obavljaju operacije davanja vrijednosnih papira u zajam na temelju instrumenata osiguranja, mogu također podnijeti svoje zahtjeve za davanje kasne prethodne suglasnosti istog dana kasno poslijepodne, ako sudionici na tržištu ne mogu dostaviti odgovarajuće vrijednosne papire.
4. ESB daje odgovor na zahtjev nacionalne središnje banke za davanje prethodne suglasnosti što je prije moguće, a odgovor na zahtjev za davanje kasne prethodne suglasnosti istog dana, daje odmah. Za operacije koje se moraju namiriti na datum trgovanja ili sljedećeg radnog dana, ESB daje odgovor do 10.15 sati na predviđeni datum trgovanja. Za sve ostale operacije, ESB daje odgovor do 13.00 sati na predviđeni datum trgovanja. Ako nacionalna središnja banka ne primi odgovor do tog roka, nakon provjere da je ESB primio njezin zahtjev i da odgovor nije poslan, od 13.15. sati smatrat će se da je suglasnost dana.

⁽¹⁾ Sva upućivanja odnose se na Srednjoeuropsko vrijeme, koje uzima u obzir promjene Srednjoeuropskog ljetnog vremena.

5. ESB razmatra sve zahtjeve kako bi se osigurala usklađenost s jedinstvenom monetarnom politikom Eurosustava, uzimajući u obzir učinak pojedinačnih operacija nacionalnih središnjih banaka i agregirani učinak takvih operacija u državama članicama čija je valuta euro. Bez obzira na to, ESB nastoji udovoljiti zahtjevima nacionalnih središnjih banaka.

Članak 9.

Praćenje

1. Jednom godišnje Izvršni odbor podnosi izvješće Upravnom vijeću o provedbi i primjeni ove Smjernice. To izvješće sadrži podatke o:

- (a) primjeni postupka davanja prethodne suglasnosti;
- (b) praksi nacionalnih središnjih banaka o upravljanju domaćom imovinom i obvezama;
- (c) usklađenosti s ovom Smjernicom.

2. U slučaju sumnje u vezi postupanja u skladu s člankom 5. stavcima 1. do 3., ESB može zahtijevati podatke od nacionalnih središnjih banaka.

Članak 10.

Povjerljivost

Sa svim informacijama i podacima razmijenjenim u okviru gore navedenih postupaka, uključujući izvješće o praćenju navedeno u članku 9., postupa se povjerljivo.

Članak 11.

Prijelazna odredba

Na oročene državne depozite koji se drže kod nacionalnih središnjih banaka primjenjuje se članak 5. stavak 1., ali se oni uračunavaju u iznos praga naveden u članku 5. stavku 2. tek od 1. prosinca 2015.

Članak 12.

Stupanje na snagu i provedba

- 1. Ova Smjernica stupa na snagu dva dana nakon njezina donošenja.
- 2. Nacionalne središnje banke poduzimaju potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Smjernicom do 1. prosinca 2014. Nacionalne središnje banke obavještavaju ESB o propisima i sredstvima u vezi tih mjera najkasnije do 31. listopada 2014.

Članak 13.

Adresati

Ova je Smjernica upućena nacionalnim središnjim bankama.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 20. veljače 2014.

Za Upravno vijeće ESB-a
Predsjednik ESB-a
Mario DRAGHI

PRILOG I.

**PRAGOV I ZA DOMAĆE OPERACIJE NACIONALNIH SREDIŠNJIH BANAKA S IMOVINOM I OBVEZAMA
KOJE SE OBAVLJAJU TIJEKOM JEDNOG DANA**

Primjenjivi prag

**Učinak datuma namire
(neto agregirane operacije) ⁽¹⁾**

200 milijuna eura

⁽¹⁾ Neto likvidnosni učinak planiranih dnevnih operacija koje se namiruju tijekom jednog dana koji se poklapa sa sljedećim danom trgovanja.

MJESEČNO EX POST IZVJEŠĆE O OPERACIJAMA UPRAVLJANJA DOMAĆOM IMOVINOM I OBVEZAMA

	Kategorija operacija										
	Operacije ulaganja	Upravljanje mirovinskim fondom	Djelatnosti agenta		Zajmovi vrijednosnih papira	Repo transakcije		Kreditni i depozitni programi		Obveze prema trećim osobama	Prijenos i potpore
Način obavljanja operacije	1. Bilančno 2. Izvanbilančno	1. Bilančno 2. Izvanbilančno	1. Bilančno 2. Izvanbilančno	Broj transakcija	nnnnnn	nnnnnn	Broj transakcija	nnnnnn	Vrsta operacije	xxxxx	xxxxx
Broj transakcija	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Davanje u zajam vrijednosnih papira	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura	Odobrenje	(XX) mil. eura	Način obavljanja operacije	1. Bilančno 2. Izvanbilančno	1. Bilančno 2. Izvanbilančno
Kupnja	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura	Uzimanje u zajam vrijednosnih papira	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura	Primanje depozita	(XX) mil. eura	Broj transakcija	nnnnnn	nnnnnn
Prodaja	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura						Iznos	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura
Otkup	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura	(XX) mil. eura								

PRILOG III.

FORMAT PORUKA ZA ZAHTJEVE ZA PRETHODNU SUGLASNOST ZA VELIKE TRANSAKCIJE

Ime varijable	Opis varijable	Kodifikacija	Obvezno polje
ID oznaka	Jedinstvena identifikacijska oznaka za skup operacija (bilo transakcije s vrijednosnim papirima ili ostale transakcije) koje imaju isti datum trgovanja i datum namire; sastoji se od brojeva u nizu ispred kojih je dvoznamenkasta ISO oznaka države.	ISnn	Automatski isporučeno od strane aplikacije.
Datum trgovanja	Datum trgovanja planiranog skupa operacija	gggg/mm/dd	Da
Datum namire	Datum namire (ili datum početka u slučaju terminskih transakcija) planiranog skupa operacija.	gggg/mm/dd	Da
Kupnja i davanje u zajam	Ako su vrijednosni papiri/ostali instrumenti kupljeni ili su kredit ili zajmovi vrijednosnih papira odobreni, navodi se kumulativni iznos.	(YY) mil. eura	Ne (Ostaviti prazno samo ako se planiraju transakcije prodaje.)
Prodaja i primanje depozita	Ako su vrijednosni papiri/ostali instrumenti prodani ili su depoziti primljeni, navodi se kumulativni iznos.	(XX) mil. eura	Ne (Ostaviti prazno samo ako se planiraju transakcije kupnje.)
Utjecaj na projekcije likvidnosti	Naznaka utjecaja na projekcije likvidnosti za datum namire u slučaju prihvatanja zahtjeva, u odnosu na zadnju dnevnu prognozu likvidnosti dostavljenu ESB-u u 8 sati prije podne. U slučaju odbijanja, ovo polje pomaže ESB-u kod utvrđivanja obrnutog utjecaja na projekcije likvidnosti.	(ZZ) mil. eura	Da (Ako je o ukupnom utjecaju na projekcije likvidnosti već podneseno izvješće ESB-u, u ovo polje unosi se nula.)
Vrsta transakcije	Oznaka vrste transakcije: 1. Transakcije s vrijednosnim papirima 2. Ostale transakcije	Vrsta transakcije bira se iz polja s popisom kojeg pruža sustav.	Da (Korisnik mora označiti vrstu transakcije.)
Namjeravani način obavljanja operacije	Opis namjeravanog načina obavljanja operacija s upućivanjem na jednu od sljedećih stavki: 1. Bilančna operacija 2. Izvanbilančna operacija	Namjeravani način obavljanja operacije bira se iz polja s popisom kojeg pruža sustav.	Ne (Korisnik može po vlastitom nahođenju naznačiti način obavljanja operacije.)

Ime varijable	Opis varijable	Kodifikacija	Obvezno polje
Slobodna formulacija	Svi podaci koji bi ESB-ovoj funkciji upravljanja likvidnošću pružili pomoć kod procjene neto likvidnosnog učinka u okviru odgovarajućeg razdoblja analize likvidnosti i zadnje prognoze likvidnosti. Na primjer, ako utjecaj na projekcije likvidnosti nije trajan, ali se u predvidljivoj budućnosti može preokrenuti, korisnik se u slobodnoj formulaciji osvrće na likvidnosni učinak nakon datuma namire. Korisnik bi također mogao dati daljnje pojedinosti o svakoj pojedinačnoj operaciji, kao što je vrsta, veličina ili njezina svrha.	Svaka kombinacija brojeva i slova unutar unaprijed utvrđenog skupa znakova H1&H2 ⁽¹⁾ .	Ne

⁽¹⁾ Simboli koji se mogu koristiti u formatu slobodne formulacije utvrđeni su u Odjeljku 1.1.4.7. Priloga 4. Dokumenta o H1 & H2 sistemskom dizajnu od 22. kolovoza 1997.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR